

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ธนาคารออมสินเกิดจากแนวความคิดต้นแบบการออม โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงเห็นคุณประโยชน์ของการออมทรัพย์ เพื่อให้ประชาชนรู้จักการประหยัด การเก็บออม มีสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน เงินทองของประชาชน ให้ปลอดภัยจากโจรผู้ร้ายจึงทรงริเริ่มจัดตั้งคลังออมสิน ทดลองขึ้น เพื่อทรงใช้ศึกษาและสำรวจนิสัยคนไทยในการออมเบื้องต้น พระองค์ทรงเข้าใจในราษฎรของ พระองค์และทรงทราบว่าควรใช้กุศโลบายใดอันจะจูงใจคนไทยให้มองเห็นความสำคัญของการออมในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในวงการอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก คำขวัญของธนาคารออมสินใน สมัยก่อน “ออมสิน ออมสิน เก็บออมไว้กินวันหน้า”

ธนาคารออมสิน มีวิสัยทัศน์ คือ “ธนาคารออมสินเป็นสถาบันที่มุ่งส่งเสริมนิสัยการออมทรัพย์และ ให้บริการทางการเงินที่ครบวงจรแก่ประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐ ควบคู่กับการรักษาความมั่นคงของ สถาบันการเงิน” ธนาคารออมสินนอกจากจะเป็นสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการระดมเงินออม นำไปให้บุคคลหรือธุรกิจอื่นกู้ยืมและทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน เช่น การรับรองเครดิตของผู้ขายหรือผู้ซื้อ การ ประกันการซื้อ - ขาย และหน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ธุรกิจธนาคารเป็นธุรกิจสถาบันการเงิน ที่มี บทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจเนื่องจากปัจจุบันการซื้อขายติดต่อกันระหว่างประเทศก้าวหน้าอย่าง รวดเร็ว และกว้างขวางธนาคารเป็นธุรกิจที่ให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวก ความรวดเร็ว และความมั่นคง ปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ ทำให้การดำเนินธุรกิจทุกประเภทเป็นไปด้วยความคล่องตัว (“ภารกิจธนาคารออมสิน”,วารสารออมสิน ฉบับที่ 133,(2542):6)

สภาพของปัญหา

เมื่อ พ.ศ.2537 ธนาคารได้เริ่มมีนโยบายที่จะพัฒนาเป็นเชิงพาณิชย์มากขึ้น จึงได้เพิ่มบริการด้าน ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการให้สินเชื่อซึ่งถือเป็นรายได้หลักของธนาคาร โดยเปิดให้บริการสินเชื่อ ณ ธนาคารออมสินทุกสาขาทั่วประเทศโดยแบ่งเป็นสินเชื่อบุคคลเช่น สินเชื่อ เหนะ สินเชื่อสวัสดิการสำหรับ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน และสินเชื่อเพื่อธุรกิจ เช่น สินเชื่อสู่ภูมิภาค สินเชื่อธุรกิจ สินเชื่อเพื่อสถานศึกษาการให้สินเชื่อทุกประเภทย่อมมีความเสี่ยงจากการที่ไม่ได้รับชำระเงินคืนหรือเกิดหนี้ที่ ไม่ก่อรายได้ขึ้นซึ่งขณะนี้ทุกธนาคารต้องกันเงินสำรองเพื่อตั้งหนี้สงสัยจะสูญตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องในการดำเนินงานของธนาคาร อย่างไรก็ตามการบริหารสินเชื่อที่ดี มีส่วนช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดหนี้ค้างชำระโดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์เพื่ออนุมัติเงินกู้ที่มีประสิทธิภาพมี การติดตามการรับชำระหนี้เพื่อดูแนวโน้มความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าในอนาคตและครอบคลุมไป จนถึงการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาประนอมหนี้ให้แก่ลูกค้าการบริหารสินเชื่อที่ดีต้องอาศัยข้อมูลทางบัญชี

เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน สภาพคล่องของกิจการ ประเมินผลการดำเนินงานในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งการวางแผนในอนาคต เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ห้อนุมัติสินเชื่อติดตามฐานะของลูกค้านี้เพื่อดูแนวโน้มความสามารถในการชำระหนี้ว่าอาจจะเกิดการค้างชำระได้หรือไม่และช่วยในการตัดสินใจพิจารณาอนุมัติการแก้ไขหนี้ค้างชำระให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ (สิริพร ใจแพทย์, 2543.)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้ทำการศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงขั้นตอนและวิธีการที่สามารถนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้ในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินและธนาคารอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย นโยบายและขั้นตอนการพิจารณาสินเชื่อของฝ่ายสินเชื่อว่ามีการใช้ข้อมูลทางการบัญชี ในการวิเคราะห์สินเชื่อมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษานโยบายและขั้นตอนในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในเขตอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี
2. เพื่อศึกษาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในเขตอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. ทำให้ทราบนโยบายและขั้นตอนในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในเขตอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี
2. เป็นแนวทางในการนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้ในการบริหารสินเชื่อของธนาคาร
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาสินเชื่อของธนาคารด้านความรู้และการให้บริการ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ ผู้ช่วยผู้จัดการธนาคารออมสิน พนักงานปฏิบัติการด้านสินเชื่อ ธนาคารออมสิน ในเขตอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
2. เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาถึงการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในเขตอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- เพศ แบ่งออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง
- อายุ แบ่งออกเป็น ต่ำกว่า 25 ปี 26 -40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป
- สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแบ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี แบ่งออกเป็น สาขาบริหารธุรกิจ สาขาบัญชี สาขาการเงิน และธนาคาร สาขารัฐศาสตร์ และสาขานิติศาสตร์ สาขาอื่น ๆ
- ประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งออกเป็นน้อยกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
- รายได้ปัจจุบัน แบ่งออกเป็น
 - ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - 10,001 – 20,000 บาท
 - 20,001 – 30,000 บาท
 - 30,001 บาทขึ้นไป

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การใช้ข้อมูลทางบัญชีในการบริหารสินเชื่อโดยแบ่งเป็น 3 ด้าน

- 1.ด้านความรู้และความเข้าใจ
- 2.ด้านการนำไปใช้
- 3.ด้านผลสัมฤทธิ์

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้เป็น เจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ฝ่ายสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในเขตอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาดำเนินการเริ่มเดือน มีนาคม 2555-กุมภาพันธ์ 2556

ขอบเขตด้านสถานที่

ธนาคารออมสินในเขตอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

ข้อมูลทางการบัญชี หมายถึงข้อมูลที่นำไปใช้ในการตัดสินใจของผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจซึ่งได้มาจากกระบวนการจัดทำบัญชีโดยเริ่มตั้งแต่ การรวบรวมข้อมูล การจดบันทึก การจำแนก และการสรุปข้อมูล

การบริหาร หมายถึง กลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วยการวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวยการ และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลครบถ้วน

สินเชื่อ หมายถึง เป็นความเชื่อถือและไว้วางใจระหว่างบุคคล 2 ฝ่ายในการที่จะให้สินค้าหรือบริการไปใช้ก่อนโดยมีสัญญากำหนดเงื่อนไขและเงื่อนไขเวลาการชำระคืนในอนาคตสินเชื่อจะให้ความสำคัญและคำนึงถึงในเรื่องของสภาพคล่องเป็นอย่างมาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรีผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้างานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้เรียบเรียงและเสนอไว้ดังนี้

ประวัติความเป็นมาของธนาคารออมสิน (ธนาคารออมสิน,2555ก)

ธนาคารออมสิน กำเนิดขึ้นโดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ทรงริเริ่มนำกิจการด้านการออมสินมาใช้เป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2450 โดยได้ทดลองตั้งธนาคารรับฝากเงินขึ้นเรียกว่า "แบงก์ลีฟอเทีย" ณ พระตำหนักสวนจิตรลดา (ในบริเวณวังปารุสก์วัน) สำหรับให้มหาดเล็กและข้าราชการบริพารของพระองค์ได้เรียนรู้วิธีการดำเนินงานของธนาคาร และส่งเสริมนิสัยรักการออม

ในปี พ.ศ. 2456 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติคลังออมสินขึ้น และประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน โดยให้เรียกว่า "คลังออมสิน" ขึ้นตรงต่อกระทรวงพระคลังมหาสมบัติต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริจะขยายกิจการคลังออมสินให้กว้างขวางขึ้นจึงโอนกิจการคลังออมสิน จากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ไปสังกัดกรมไปรษณีย์โทรเลข (ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน), บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และ กสทช.) กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม (ปัจจุบันคือกระทรวงพาณิชย์) มีสถานะเป็นแผนกคลังออมสินในกองบัญชี เมื่อปี พ.ศ. 2472 เป็นผลให้ราษฎรสามารถฝากและถอนเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ได้ เช่นเดียวกับบริการออมสิน ของกรมไปรษณีย์ประเทศญี่ปุ่น และกรมไปรษณีย์ประเทศเยอรมนี กระทั่งปี พ.ศ. 2489 รัฐบาลในสมัยหลวงประดิษฐ์มนูธรรม (ปรีดี พนมยงค์) สนับสนุนให้คลังออมสิน เปลี่ยนสถานะเป็น "ธนาคารออมสิน" มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2490 เพื่อทำหน้าที่การธนาคาร และเป็นสถาบันการออมทรัพย์ที่สมบูรณ์แบบเช่นเดียวกับธนาคารนานาชาติประเทศ

พระบรมอนุสาวรีย์เชิดชูพระเกียรติยศต้นแบบการออมทดลองฝึกหัดและขัดเกลาพระบรมรูปราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6

ภาพที่ 1 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงเจิมแผ่นทองจารึกที่ฐานพระบรมรูปราชานุสาวรีย์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6

ภาพที่ 2 พระยาถรรพดี สืหราชบาลเมือง (เทียบ อัสวรักษ์)

ภาพที่ 3 นายพลเอก เจ้าพระยารามราฆพ (หม่อมหลวงเพ็ญ พึ่งบุญ)

แบบจำลองเพื่อปลูกเหตุแห่งการออม

ภาพที่ 4 คลังออมสินแห่งแรก ณ กรมพระคลังมหาสมบัติ

“แบบจำลองเพื่อปลูกเหตุแห่งการออม” ต้นแบบการออม พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงเห็นคุณประโยชน์ของการออมทรัพย์ เพื่อให้ประชาชนรู้จัก การประหยัด การเก็บออม มีสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน เงินทองของประชาชน ให้ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย จึงทรงริเริ่มจัดตั้งคลังออมสินทดลองขึ้น โดยทรงพระราชทาน นามแบบว่า “ลีฟอเทีย” ในปี พ.ศ. 2450 เพื่อทรงใช้ ศึกษาและสำรวจนิสัยคนไทยในการออมเบื้องต้น พระองค์ ทรงเข้าใจในราษฎรของพระองค์และทรงทราบว่าควรใช้ กุศโลบายใดอันจะจูงใจคนไทยให้มองเห็นความสำคัญ ของการออมในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในวงการอุตสาหกรรมเป็นอย่างมากไม่ว่าเป็น

ภาคแรกปลูกเหตุแห่งการออม "แบบจำลองเพื่อปลูกเหตุแห่งการออม" พ.ศ. 2450 - 2456

ภาพที่ 5 Rev. Henry Duncan ผู้จัดตั้งคลังออมสินแห่งแรกอย่างเป็นทางการ ของประเทศอังกฤษ

ก่อนจะเห็นเป็นการออมทรัพย์ในระบบ ธนาคารเช่นทุกวันนี้ การออมทรัพย์เริ่มเกิดขึ้นเป็นรูปร่างเมื่อราวสองร้อยกว่าปี หรือประมาณ พ.ศ. 2336 โดยกำเนิดจากความคิดของเศรษฐีชาวอังกฤษผู้ใจดีท่านหนึ่ง ซึ่งมีความตั้งใจจริงในการความช่วยเหลือคนยากจนให้มีที่เก็บออมทรัพย์เพื่อไว้ใช้ในภายหน้า ความคิดนี้ได้มีบทบาทสำคัญเป็นอันมากและมีการพัฒนาต่อมา จนถึงกับออกประกาศอย่างเป็นทางการ ในเรื่องคลังออมสิน และเมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2353 ได้มีนักบวช ท่านหนึ่งชื่อ บาทหลวงเฮนรี คันแดน (Rev. Henry Duncan) เป็นผู้ดำเนินการสานต่อแนวความคิดของท่านเศรษฐีอย่างจริงจังโดยจัดตั้งเป็นคลังออมสินขึ้นในโรงสวด ผลประกอบการดังกล่าว งอกเงยก่อประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอันมาก ทั้งยังเป็นการช่วยพัฒนาระบบเงินขึ้นด้วยรัฐบาลอังกฤษเล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้ทำการรับรองฐานะ จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2360 จึงได้มีการประกาศเป็นกฎหมายว่าด้วยคลังออมสินอย่างเป็นทางการอังกฤษจึงนับเป็นประเทศแรกที่ทำให้กำเนิดแนวคิดและการจัดการด้านการออมทรัพย์ขึ้นขณะที่ระบบการออมทรัพย์ในประเทศอังกฤษพัฒนาจนรุ่งเรืองและทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ในประเทศสยาม เวลานั้นหม่อมป้าก็ยังมีการแลกเปลี่ยนเงินและกู้ยืมแบบเดิมๆ เหมือนยุคโบราณจวบจนสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ทรงเป็นผู้วางรากฐานแนวคิดการออมทรัพย์ขึ้น โดยความคิดนี้เกิดในตอนที่ พระองค์ยังทรงดำรงพระราชอิสริยยศเป็น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมารได้เสด็จไปทรงศึกษาต่อ ณ ประเทศอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2436 - 2445 เป็นเวลา 9 ปีเต็ม ทรงเห็นแบบอย่างและวิธีการคลังออมสินของอังกฤษซึ่งอยู่ภายใต้การอำนวยการของ **Edinburgh Savings Bank** ซึ่งเป็นคลังออมสินที่ทันสมัยแห่งแรกของอังกฤษ ก็ทรงสนพระทัยที่จะให้มีคลังออมสิน ตั้งขึ้นในประเทศไทยบ้าง

ต้นแบบการออมทดลองฝึกหัดและขัดเกลา หลังจากทรงเสด็จนิวัติประเทศไทยแล้ว พระองค์จึงมีพระราชประสงค์จะทรงฝึกหัดพวกลูกหลานเล็กเด็กชายให้รู้จักเก็บออมเงินไว้แต่เมื่อยังเป็นเด็ก ดังนั้นใน พ.ศ. 2450 พระองค์จึงทรงจัดเตรียมสำนักงานคลังออมสินขึ้น ณ วังที่ประทับของพระองค์ คือพระตำหนักสวนจิตรลดา (พระตำหนักหลังเหนือซึ่งรวมอยู่ในบริเวณสวนปารุสกวัน) พร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสาร และตู้เซฟ เมื่อได้ทรงเตรียมการไว้เรียบร้อยแล้ว วันหนึ่งพระองค์จึงมีรับสั่งให้มหาดเล็กเด็กชายของพระองค์ขึ้น เฝ้าพร้อมกัน ณ มุขพระตำหนักชั้นบนแล้วก็ทรงประกาศ ตั้งแบงค์ พร้อมกับทรงชี้แจงรายละเอียดถึงวิธีการฝากเงิน และการถอนเงิน ตลอดจนระเบียบแบบแผนข้อบังคับต่างๆ ของแบงค์ให้เข้าใจโดยทั่วกันและทรงพระราชทานนามแบงค์นั้นว่า "ลิฟอเทีย" สำหรับมูลเหตุอันเป็นที่มาของชื่อ "ลิฟอเทีย" นั้น นำมาจากชื่อย่อของผู้เป็นกรรมการ ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 ท่าน อันได้แก่

ลี แปลว่า **ใหญ่** ได้แก่ รัชกาลที่ 6 ขณะทรงดำรงอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ซึ่งเป็นประธานกรรมการหรือ เจ้าของแบงค์

ฟอ ได้แก่ เพื่อ **ม.ล.เพื่อ พึ่งบุญ ณ อยุธยา** - พลเอกเจ้าพระยามารามพ เป็นกรรมการผู้จัดการ

เทียบ ได้แก่ เทียบ เทียบ อัครรักษ์ - พระยาธรรมาธิบดี เป็นกรรมการ การดำเนินงานของเบงก์ใน
ระยะเริ่มต้น มีเจ้าหน้าที่เสมียน 1 คน คอยดูแลบัญชีเอกสาร

จึงนับได้ว่าในยุคบุกเบิกของเบงก์จำลอง เริ่มจากการที่มีเจ้าของ เบงก์กรรมการ และพนักงาน รวม
ทั้งหมด 4 ท่าน สมัยนั้นมหาดเล็กเด็กชายที่ได้เงินเดือนกันคนละ 5 บาทบ้าง 10 บาทบ้าง ปกติก็ไม่มีเรื่อง
จำเป็นจะต้องใช้จ่ายอะไรมากนัก เพราะทุกอย่างได้พระราชทานให้พร้อมสรรพแล้ว เว้นแต่จะซื้อของเล่น เพื่อ
เป็นที่บันเทิงใจบ้างเท่านั้น ดังนั้นเด็กบางคนจึงคิดดีใจว่าฝากเบงก์ไว้ก็ดี เพราะไม่ต้องเก็บเงินไว้เองซึ่งอาจจะ
สูญหายได้

นอกจากจะปลอดภัยไม่หายแล้วยังได้ดอกเบี้ยเพิ่มพูนขึ้นอีกด้วยแต่เด็กบางคนก็คิดว่าเป็นความลำบาก
เพราะเมื่อจะเบิกเงินไปใช้พระองค์จะต้องทรงสั่งจ่ายหากจะทรงสอบถามเหตุผล ถ้าทรงทราบว่าเบิกเงินไปซื้อ
ของเล่นหรือใช้ไปในทางที่ไม่สมควรอาจจะถูกกริ้วจึงรู้สึกไม่สะดวกใจแต่บางคนที่มีปัญญาคิดสูงก็
บอกว่าดีเพราะพระองค์รับสั่งถึงวิธีที่โอเวอร์ครอว์ได้ เช่น เงินเดือน 5 บาท จะเบิกได้สัก 7 หรือ 8 บาท เป็นการ
เพิ่มเงินเดือนไปในตัว

แต่ในเบื้องต้นแทบทุกคนก็ไม่เข้าใจว่า พระองค์ทรงเล่นเบงก์ไปทำไม ให้เป็นงานเป็นการขึ้นเปล่าๆ
เป็นการเสียเวลา พวกเขาก็ต้องมีสมุดเช็ก ต้องมีเสมียนคอยทำบัญชีพระองค์ก็ต้องทรงเซ็นสั่งจ่ายเงิน และตรวจ
บัญชีให้ยุ่งยากไปด้วย

จากจุดเริ่มต้นนี้เอง ที่พระองค์ทรงใช้ศึกษาและสำรวจนิสัยของคนไทยในการออมทรัพย์เป็นเบื้องแรก
จนต่อมาเมื่อทรงตั้งคลังออมสินขึ้น จึงทรงเข้าอกเข้าใจในราษฎรของพระองค์อย่างยิ่ง ทรงทราบว่าควรจะใช้
กุศโลบายใดอันจะจูงใจคนไทยให้มองเห็นความสำคัญของการเก็บออม

กำเนิดคลังออมสิน

ภาพที่ 6 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธสยามมกุฎราชกุมาร

“แบงก์ลีฟอเทีย” ผู้กำเนิดคลังออมสิน เนื่องด้วยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งยังดำรงพระราชอิสริยยศเป็นสยามมกุฎราชกุมาร และได้เสด็จออกไปทรงศึกษาวิชาการอยู่ในประเทศอังกฤษเป็นเวลา 9 ปี พระองค์ท่านได้ทรงเห็นแบบอย่างและวิธีการคลังออมสินซึ่งดำเนินการอยู่ในการประเทศอังกฤษภายใต้การอำนวยการของ เอ็ดินเบอรัลเซฟวิ่งแบงก์ (Edinburgh Savings Bank) ซึ่งเป็นการคลังออมสินที่ทันสมัย แห่งแรกของอังกฤษซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1910 ตรงกับ พ.ศ. 2353 ก็ทรงสนพระทัยที่จะให้มีการคลัง ออมสินขึ้นในประเทศไทยบ้าง ครั้นเมื่อเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติแล้ว จึงในปีพ.ศ. 2456 ได้ทรงมีพระราชปรารภว่า “การรักษาทรัพย์สมบัติซึ่งประหารราษฎรได้อุตสาหประกอบการทำมาค้าขายมีกำไรออมไว้เป็นทุนรอนได้ แล้วแต่การรักษาให้ปราศจากอันตรายยังเป็นการลำบากเพราะไรที่ฝากฝังอันมั่นคง ส่วนการที่ประชาชนออมสินไว้เพื่อประโยชน์การยืนยาวข้างหน้าไม่จับจ่ายเพื่อความเพลิดเพลินใจชั่วขณะนั้นเป็นสิ่งที่ควรอุดหนุนอย่างยิ่ง”

ภาพที่ 7 เจ้าพระยาพลเทพ เฉลิมโกมารกุล ผนคร

ทรงพระราชดำริว่า “การรักษาสิน” ซึ่งออมไว้เช่นนี้มีทางที่ จะทรงพระกรุณาพระราชทาน พระบรมราชานุเคราะห์ได้ ด้วยการตั้งคลังออมสินเพื่อประโยชน์ การรับรักษา เงินที่ประชาชนนำมาฝากเป็น รายย่อย และรับภาระให้เงินนั้นเกิดผลแก่ผู้ฝากตามสมควร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตราพระราชบัญญัติคลังออมสินขึ้น เรียกว่าพระราชบัญญัติคลังออมสิน พุทธศักราช 2456 และประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2456 เป็นต้นไป การคลังออมสินของประเทศไทยจึงได้ก่อกำเนิดขึ้นด้วยพระมหากรุณาธิคุณของล้นเกล้าล้นกระหม่อมของพระองค์ นับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ทรงมอบงานชิ้นสำคัญไว้ให้แก่ชาติไทย ตราบเท่าทุกวันนี้

ภาพที่ 8 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7

เจ้าพระยาพลเทพ (เฉลิม โกมารกุล ฒ นคร) ผู้เป็นกำลังสำคัญร่วมกับกรมพระจันทบุรีนฤนาถ ในการก่อตั้งคลังออมสินครั้งแรกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนเงินทุนประเดิมนั้นทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จ่ายจากเงินคงพระคลังมหาสมบัติหนึ่งแสนบาท เพื่อจะได้ เริ่มหาผลประโยชน์เป็นดอกเบี้ยไว้จ่ายให้ผู้ฝาก โดยให้จัดตั้งกรรมการจัดหาผลประโยชน์ขึ้น เงินผลประโยชน์ ที่ได้มาเมื่อหักค่าดอกเบี้ยซึ่งจะต้องจ่ายให้ผู้ฝากแล้ว คงเหลือเท่าใดให้นำไปเพิ่มเงินทุนหนึ่งแสนบาทที่โปรดเกล้าฯ พระราชทานถ้าผลประโยชน์ที่ได้มาไม่พอจ่ายเป็นดอกเบี้ย ก็ให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติจ่ายเงินคงพระคลังมหาสมบัติเพิ่มเติมให้จนครบ จำนวนเงินฝาก คลังออมสิน รัฐบาลรับประกันทั้งสิ้น และตามพระราชบัญญัตินี้ มอบให้เสนาบดีกระทรวงพระคลัง มหาสมบัติเป็นผู้ดำเนินการ รวมตลอดถึงการออกระเบียบกฎข้อบังคับ ตลอดจนประกาศรายงาน ประจำปี แสดงจำนวนผู้ฝาก จำนวนเงินฝาก จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายให้ผู้ฝากผลประโยชน์ที่คลัง ออมสินได้มาในราชการงานเบกษาด้วย ในการก่อตั้งคลังออมสินเป็นครั้งแรกนี้ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ ทรงเป็นกำลังสำคัญร่วม กับเจ้าพระยาพลเทพ (เฉลิม โกมารกุล ฒ นคร)

คลังออมสินในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 7

ภาพที่ 9 พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าสุภโยคเกษม

ส่วนที่ทำการแห่งแรกเปิดที่กรมคลังและต่อมาเปิดทำการขึ้นที่กรมศุลกากรอีกแห่งหนึ่ง และเพื่อเป็นการขยายกิจการ จึงได้เปิดทำการขึ้น ณ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ที่ 1, ที่ 2, ที่ 4, ที่ 8, และอำเภอในจังหวัดพระนครและธนบุรี ในส่วนภูมิภาคก็เปิดทำการขึ้นที่คลังจังหวัดทุกจังหวัด คลังออมสินได้อยู่กับกรมพระคลังมหาสมบัติเป็นระยะเวลานานถึง 14 ปี แต่การคลังออมสินไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร ครั้นต่อมาในต้นรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้า เจ้าอยู่หัวทรงพระราชดำริที่จะเปลี่ยนวิธีดำเนินการคลังออมสินให้ประชาชนได้รับความสะดวก เพื่อปลูกฝังความนิยมในการที่จะฝากเงินคลังออมสินให้มากยิ่งขึ้นโดยที่ทรง ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า เหตุที่คลังออมสินไม่เจริญนั้นเพราะเจ้าพนักงานมีการในหน้าที่อยู่เต็มเวลา ไม่ใคร่มีเวลามาเอื้อเฟื้อต่อการนี้ ดังปรากฏในสำเนาหนังสือของกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ และกรมราชเลขาธิการต่อไปนี้ พระยาโกมารกุลมนตรี (ชื่น โกมารกุล ณ นคร) อธิบดีกรมบัญชีกลาง เจ้าพระยามหิธร (ลออ ไกรฤกษ์) ราชเลขาธิการ เมื่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีพระราชดำริที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินการตามสำเนาหนังสือกรมราช เลขาธิการดังกล่าวแล้ว

ภาพที่ 10 พระยาโกมารกุลมนตรี(ชื่น โกมารกุล ณ นคร)

จึงได้มีการตกลงในที่ประชุมสภาเผยแผ่พาณิชย์ จะให้กรมไปรษณีย์โทรเลขรับการออมสินไปจัดทำ เพื่อจะได้ทำการติดต่อกับประเทศอื่นๆ เขาทำกันอยู่แต่พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ซึ่งทรงดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมในขณะนั้น ได้ทรงขอผลัดให้จัดการกรมไปรษณีย์โทรเลขซึ่งขึ้นอยู่กับกระทรวงพาณิชย์และ คมนาคมในเวลานั้นให้เรียบร้อยก่อน จึงจะรับงานคลังออมสินไปดำเนินการได้ ดังรายงานการกราบบังคมทูลชี้แจงถึงการที่จะรับงานคลังออมสินของกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธินว่า “ในการกำหนดโครงการซึ่งได้กราบบังคมทูลพระกรุณาในอภิรัฐมนตรีสภาและได้ชี้แจงไว้ในสภาเผยแผ่พาณิชย์นั้นกำหนดว่าจะรับงานคลังออมสินจากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติใน พ.ศ. 2471 ด้วยเหตุต้องแสวงหาหนทาง ซึ่งจะทำให้เป็นการเหมาะสมที่สุด กับทั้งต้องเตรียมการ โอนงานธนาคารทั้ง

ปวงจากกระทรวงพระคลังฯ ให้ล่วงแล้วไปเสียก่อน ซึ่งฟังตกลงกันจะเริ่มได้ในวันที่ 1 มิถุนายน 2471 จึงได้มีการตกลงในที่ประชุมสภาเผยแผ่พาณิชย์ จะให้กรมไปรษณีย์โทรเลขรับการออมสินไปจัดทำเพื่อจะได้ทำการติดต่อกับประเทศอื่น ๆ เขาทำกันอยู่ แต่พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ซึ่งทรงดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมในขณะนั้น

ภาพที่ 11 เจ้าพระยามหิธร (ล่อ ไกรฤกษ์)

ได้ทรงขอผลัดให้จัดการกรมไปรษณีย์โทรเลขซึ่งขึ้นอยู่กับกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมในเวลานั้น ให้เรียบร้อยก่อนจึงจะรับงานคลังออมสินไปดำเนินการได้ดังรายงานการกราบบังคมทูลชี้แจงถึงการที่จะรับงานคลังออมสินของกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธินว่า “ในการกำหนดโครงการซึ่งได้กราบบังคมทูลพระกรุณาในอภิรัฐมนตรีสภาและได้ชี้แจงไว้ในสภาเผยแผ่พาณิชย์นั้นกำหนดว่าจะรับงานคลังออมสินจากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติใน พ.ศ.2471 ด้วยเหตุต้องแสวงหาหนทาง ซึ่งจะทำให้เป็นการเหมาะสมที่สุด กับทั้งต้องเตรียมการโอนงานธนาคารทั้งปวงจากกระทรวงพระคลังฯ ให้ล่วงแล้วไปเสียก่อน ซึ่งฟังตกลงกันจะเริ่มได้ในวันที่ 1 มิถุนายน 2471 เผอิญได้มีโอกาสกราบบังคมทูลไปพักผ่อนที่ออสเตรเลีย จึงได้ถือโอกาสนั้นทำการตรวจวิธีคลังออมสินในออสเตรเลีย ซึ่งนับว่ารุ่งเรืองมากกว่าในประเทศอื่น ๆ หลายประเทศมีผู้นิยมนับถือใช้กันมากกว่าเบงกอลอื่น ๆ จนมีทั้ง Federal Savings Bank และ State Savings Bank ซ้อนกันอยู่ทุกหัวเมือง แม้แต่ที่ซ้อนกันนี้ต่างก็ตั้งตึกกรมใหญ่โต เช่นในซิดนีย์ แห่งละหลายสิบล้านปอนด์

ภาพที่ 12 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

จนรัฐบาลหาดอกเบี้ยได้เกินกว่าที่จะต้องจ่ายให้พระยาเชาวนานุสัทธิผู้จะต้องได้รับสนองพระเดชพระคุณเรื่องคลังออมสินนี้ ได้ไปดูงานให้ละเอียดลออยิ่งกว่าที่ได้ดูมาแล้วจะได้ประโยชน์แก่แผ่นดินและราษฎรยิ่งขึ้นเป็นอันมาก จึงได้เห็นจำเป็นรอบมาจนถึงบัดนี้ แต่เมื่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชประสงค์ที่จะให้กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมรับโอนงานคลังออมสิน มาให้กรมไปรษณีย์โทรเลขจัดทำโดยด่วนแล้วเสด็จในกรมพระกำแพงเพชร จึงได้วางแผนงานคลังออมสินที่จะรับมาดำเนินการโดยทรงวางแผนงานออกเป็นแผนกต่าง ๆ ดังนี้

ภาพที่ 13 พระยาเชาวนานุสัทธิ (เชาวน์ อินทุเกษ)

1. แผนกกฎหมายในที่ประชุมสภาเผยแผ่พาณิชย์คราวหน้าจะได้ขอตั้งกรรมการพิจารณาพระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับคลังออมสิน พ.ศ.2456 ว่าในการที่จะเปลี่ยนเจ้าหน้าที่เสนาบดีผู้บังคับบัญชาการคลังออมสินนั้น การเปลี่ยนแปลงจะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติและกฎหมายข้อบังคับในข้อใดบ้างในขั้นต้นนี้คิดว่าจะให้เพียงแค่ออนงานกันคงใช้พระราชบัญญัติเดิมไปให้มากที่สุดที่จะทำได้ทีเดียวที่ใดควรเปลี่ยนก็ต้องขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเปลี่ยนไปพลางก่อน
2. แผนกตรวจเตรียมการงานจะได้ให้พระยาเชาวนานุสัทธิไปเรียนคลังออมสินและการธนาคารในออสเตรเลียนำวิธีที่ดีมาใช้สำหรับราชการไทยกับในระหว่างนี้กองบัญชาการกรมไปรษณีย์โทรเลขจะต้องหาคนเพิ่มเติมไว้สำหรับแผนกคลังออมสินเมื่อได้รับมาทำ คนเหล่านี้จะต้องได้เริ่มหัดไปก่อนแต่บัดนี้ เพื่อให้ได้รับความชำนาญไม่น้อยกว่า 4 เดือน
3. แผนกโฆษณา จะได้ให้ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมมีนักเรียนต่างประเทศ เป็นต้น

ภาพที่ 14 พระยาเชาวนานุสิตติ (เชาวน์ อินทุเกษ)

เรียบเรียงข้อความกล่าวถึงประโยชน์ของคลังออมสินสำหรับลงพิมพ์เป็นใบปลิวลงในหนังสือพิมพ์จดหมายเหตुरายวันภาษาไทยซึ่งจูงโน้มน้าวราษฎรในการประหยัดทรัพย์ให้ดีขึ้นได้ทำไปดังนี้แล้ว เชื่อว่ากรมไปรษณีย์โทรเลขจะรับมาทำได้ ส่วนการทำจะได้ออกพระราชบัญญัติใหม่และแก้ไขให้เข้ารูปอย่างใดนั้นจะนำมาจากออสเตรเลียนอย่างหนึ่งกับแห่งนี้ได้ทดลองระหว่างเดือนมกราคมศกนี้ได้ทดลองระหว่างเดือน มกราคมศกนี้เป็นต้นไปอีกส่วนหนึ่ง ตามแผนงานที่เสด็จในกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ได้ทรงกำหนดไว้นี้กระทรวงพาณิชย์คมนาคม ได้ดำเนินการจัดทำดังต่อไปนี้

1. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยพระยาประจักษ์ศิลปาคมเป็น ประธานกรรมการ, พระยาพิพิธสมบัติ, พระอจริกจิราธิราช และพระสุทัศน์พงษ์พิสุทธ์เป็นกรรมการพิจารณากร่างพระราชบัญญัติคลังออมสิน แก้ไขเพิ่มเติม เพราะตามพระราชบัญญัติคลังออมสิน พุทธศักราช 2456 ให้อำนาจเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินั้น เมื่อจะโอนการดำเนินงานมาให้กรมไปรษณีย์โทรเลข กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคลังออมสิน คณะกรรมการชุดนี้ได้ประชุมปรึกษาหารือร่างพระราชบัญญัติคลังออมสิน พุทธศักราช 2456 ในการประชุมนี้ คณะอนุกรรมการได้เชิญพระยาเชาวนานุสิตติผู้ชำนาญการเงิน เข้าประชุมเป็นพิเศษด้วย และ คณะอนุกรรมการชุดนี้ได้ถวายร่างพระราชบัญญัติคลังออมสินแก้ไขต่อเสนาบดี กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมได้ส่งร่างไปให้กระทรวง

ภาพที่ 15 พระสุทัศน์พงษ์พิสุทธ์

ต่อมาร่างพระราชบัญญัตินี้ได้นำเข้าพิจารณาในที่ประชุมแต่ในการประชุมครั้งนี้ ยังไม่ประสบความสำเร็จ จึงให้ที่ปรึกษากฎหมายของสภาเผยแผ่พาณิชย์แก้ไขร่างมาใหม่และได้นำขึ้นหารือกันในที่ประชุมสภาเผยแผ่พาณิชย์อีกครั้งหนึ่งที่ประชุมได้ ตกลงให้กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมดำเนินการนำร่างพระราชบัญญัติขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาต่อไป กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมได้ส่งร่างนี้ไปยังกระทรวงยุติธรรม เพื่อขอให้กรมร่างกฎหมายตรวจอีกครั้งหนึ่ง แต่ทางกระทรวงยุติธรรม ขอให้ส่งร่างนี้ไปให้เสนาบดีสภาตกลงรับหลักการตามระเบียบเสียก่อน กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมจึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัติไปยังกรมราชเลขาธิการ เพื่อขอให้นำความขึ้นกราบบังคับทูลพระกรุณาทราบได้ฝ่าธุลีพระบาทแต่ทางกรมราชเลขาธิการได้ส่งกลับคืนมาอีกเพื่อขอให้กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมส่งคำอธิบายประกอบพระราชบัญญัติไปพร้อมกับร่างนั้นด้วย ต่อมากรมไปรษณีย์โทรเลขได้รายงานกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมว่า เพื่อที่กรมไปรษณีย์โทรเลขจะดำเนินการต่อไปโดยสะดวกแล้ว จะต้องมิกฎกระทรวงเพิ่มเติมเพื่อให้อำนาจหน้าที่ขึ้นอีก

ภาพที่ 16 พระสุทัศน์พงษ์พิสุทธ์ (เข้ารับราชการ)

จึงได้เสนอกฎกระทรวงเสนอไปด้วย กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม ได้ทรงให้พระยาเซวณานุสัทธิ เป็นประธานกรรมการพระอริกิจวิจารณ์ พระชินดิษฐ์บดี เป็นกรรมการพิจารณาร่างกฎกระทรวงนี้ขึ้นอีกครั้ง หนึ่ง กรรมการคณะนี้ได้ประชุมร่างกฎกระทรวงแล้วเสนอกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม พร้อมด้วย คำอธิบายร่างนั้นกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมได้ส่งคำอธิบายพระราชบัญญัติแก้ไขใหม่และกฎข้อบังคับคลัง ออมสินฉบับที่ 3 นั้นไปยังกรมราชเลขาธิการ เพื่อขอให้คำแนะนำการทูล จอมพลสมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอ เจ้าฟ้า กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ผู้สำเร็จราชการรักษาพระนครในขณะนั้นทรงทราบฝ่าละอองพระบาท ครั้น แล้วผู้สำเร็จราชการรักษาพระนครได้โปรดให้เสนอเสนาบดีสภา เสนาบดีสภาได้ประชุมเห็นชอบตามร่างนี้ และได้ส่งร่างไปยังกระทรวงยุติธรรมเพื่อให้กรมร่างตรวจพิจารณาตามระเบียบ กระทรวงยุติธรรมได้ส่งร่าง พระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับซึ่งกรมร่างกฎหมายได้ ตรวจและยกร่างขึ้นใหม่กลับคืนมาให้กระทรวง พาณิชย์และคมนาคม กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมได้ส่งไปให้กรมราชเลขาธิการเพื่อนำขึ้นกราบทูลผู้ สำเร็จราชการรักษาพระนคร และได้โปรดให้เสนอที่ประชุมเสนาบดีสภา

ในที่สุดที่ประชุมสภาได้ประชุมกันเมื่อวันที่ 14 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2472 ได้ตกลงเห็นชอบด้วยตาม ร่างนั้น และผู้สำเร็จราชการรักษาพระนครได้โปรดพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ประกาศใช้ได้ตามร่าง นั้น ร่างพระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับคลังออมสินนี้ก็ได้อำนาจในราชกิจจานุเบกษาให้ใช้เป็นกฎหมายได้ เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2472 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 46 หน้า 164 และ 166)

1. ได้จัดส่งพระยาเซวณานุสัทธิผู้อำนวยการบัญชีใหญ่กรมรัฐพาณิชย์พร้อมด้วย ข้าราชการ กรมไปรษณีย์โทรเลขและกรมรถไฟหลวงอีก 6 นาย ไปดูงานคลังออมสิน ณ ประเทศออสเตรเลีย คือ

- 1.1 หลวงเจริญรุดสิน (กิมซัง นิงสานนท์) กรมรถไฟหลวง
- 1.2 นายเจือ จักขุรักษ์
- 1.3 นายวัลลภ ธนศิริ
- 1.4 ขุนชำนาญวรกิจ (หลุย อินทุโสภณ) กรมไปรษณีย์โทรเลข
- 1.6 หมื่นสิทธิฤทธาการ (เชื้อ สุนทราขุน)
- 1.7 นายสวัสดิ์ โสภิตัต ข้าราชการชุดนี้ได้เดินทางประเทศไทยเมื่อ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2471 ถึง เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย คณะข้าราชการชุดนี้ได้ปฏิบัติงานอยู่เป็นเวลา 6 เดือน และกลับ ประเทศไทยเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2471

2. ให้ข้าราชการกองบัญชี กรมไปรษณีย์โทรเลข 2 นาย ไปศึกษาวิธีปฏิบัติงานออมสินที่กรมพระ คลังมหาสมบัติ คือ นายพงส์ ศรีพันธุ์ และนายสนิท ธีระบุตร

3. รับสมัครบุคคลเข้าเป็นเสมียนฝึกหัด 70 คนไปเรียนงานคลังออมสินที่คลังจังหวัดต่าง ๆ เพื่อ สำหรับใช้ประจำที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขจังหวัดนั้นๆ

4. ได้จัดพิมพ์หนังสือและภาพโฆษณาแนะนำและชักจูงแจกประชาชนและในโอกาสนี้ได้นำสิ่งพิมพ์และภาพสมเด็จพระ ปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ 4 สิงหาคม 2473 ด้วย

เติบโตอย่างรุดหน้า (ธนาคารออมสิน, 2555 ข)

ยุคที่ 2 กองคลังออมสินสังกัดกรมไปรษณีย์โทรเลขกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม (คลังออมสินผู้ไปรษณีย์โทรเลข) พ.ศ. 2472 - 2489 ครั้น เมื่อกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมได้ดำเนินการตามโครงการดังกล่าวข้างต้นแล้ว จึงได้ทำการส่งมอบและรับมอบงานคลังออมสิน เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2472 โดยให้แผนกคลังออมสิน กรมไปรษณีย์โทรเลข ซึ่งรับโอนงานจากกรมพระคลังมหาสมบัติและกรมศุลกากรมารวมจัดทำด้วยกันเป็น ที่ทำการคลังออมสินกลาง สถานที่ทำการคลังออมสินกลางในคลังนั้น ตั้งอยู่ที่ตัวตึกอันเป็นส่วนหนึ่งของสถานทูตอังกฤษเก่า ณ ตำบลบางรัก (ก่อนที่จะสร้างตึกที่ทำการไปรษณีย์กลางในปัจจุบันนี้)

ส่วนการคลังออมสิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขและอำเภอในพระนครธนบุรีและคลังออมสินในต่างจังหวัด ซึ่งโอนจากคลังจังหวัดมาอยู่กับที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขจังหวัดนั้น ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการคลังออมสินแล้ว ให้ขึ้นตรงต่อคลังออมสินกลาง

นับแต่บัดนี้เป็นต้นมา ประชาชนก็เริ่มรู้จักประโยชน์ของคลังออมสินขึ้นโดยลำดับ ภายในระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2472 ถึงต้นปี พ.ศ. 2475 ปรากฏว่ามีผู้ฝากและจำนวนเงินรับฝากเพิ่มขึ้นดังนี้ คือ เมื่อแรกรับงานคลังออมสินจากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ มีจำนวนผู้ฝาก 18,682 ราย เงินที่รับฝาก 2,650,074 บาท ใน พ.ศ. 2473 มีจำนวนผู้ฝาก 23,576 ราย เงินที่รับฝาก 2,890,407 บาท ใน พ.ศ. 2474 มีจำนวนผู้ฝาก 30,839 ราย เงินที่รับฝาก 3,884,433 บาท ทั้งนี้ นับได้ว่าพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระบรมราโชบายอันเลิศ ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงานให้ประชาชนได้รับความสะดวกจนบังเกิดความนิยม เลื่อมใสในกิจการและความมีหลักฐานมั่นคงของคลังออมสิน จัดได้ว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณการคลังออมสินเป็นต้นเกล้าทั้งนี้ ประกอบกับพระปรีชาสามารถของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธินเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมที่ได้ทรงวางแผนการดำเนินงานอย่างเหมาะสมยิ่ง

นับได้ว่าพระองค์ท่านได้เป็นผู้ทรงวางรากฐานในขณะนั้นอย่างเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง เมื่อประเทศไทยได้เปลี่ยนระบอบการปกครองเป็นประชาธิปไตย เมื่อ 24 มิถุนายน 2475 รัฐบาลในระบอบใหม่ได้เห็นความสำคัญของการคลังออมสินอยู่มากจึงได้ปรับปรุง ส่งเสริมขยายกิจการเป็นอันดับ ทั้งในด้านวิธีการ จำนวนเงินฝาก เปิดการรับฝากเงินประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่นิยมของผู้ฝาก และปรับปรุงด้านการโฆษณา เผยแพร่คุณประโยชน์และกิจการของคลังออมสินให้แพร่หลายแก่ประชาชนมากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้เพราะรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า คลังออมสินเป็นสถาบันของการรวมและระดมทุนซึ่งอยู่ในโครงการปรับปรุงเศรษฐกิจ ของบ้านเมือง อันควรส่งเสริมและปรับปรุงให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นกล่าวคือ เมื่อวันที่ 30 มกราคม

พ.ศ. 2476 ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการสำนักงานและกรมในกระทรวงเศรษฐการ พุทธศักราช 2476 มาตรา 17 แบ่งส่วนราชการคลังออมสินขึ้นเป็นกอง เรียกว่า “กองคลังออมสินและธนาณัติ” ขึ้นอยู่กับกรมไปรษณีย์โทรเลข

ครั้นต่อมาเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2477 ได้มีพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ขึ้นอีกฉบับเรียกว่า พระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการสำนักงานและกรมในกระทรวงเศรษฐการ พุทธศักราช 2477 มาตรา 19 ให้คลังออมสินคงเป็นกอง เรียกว่า “กองคลังออมสิน” โดยแต่งตั้งให้นายสวัสดิ์ โสคติทัต เป็นหัวหน้ากอง นายสวัสดิ์ โสคติทัต ได้พิจารณาเห็นว่าสถานที่ทำการซึ่งเป็นแผนกคลังออมสิน ซึ่งตั้งอยู่ ณ ดิگส่วนหนึ่งของกองบัญชาเดิมคับแคบไม่เหมาะสม

ภาพที่ 17 สำนักงานใหญ่คลังออมสินของรัฐบาลแห่งแรก

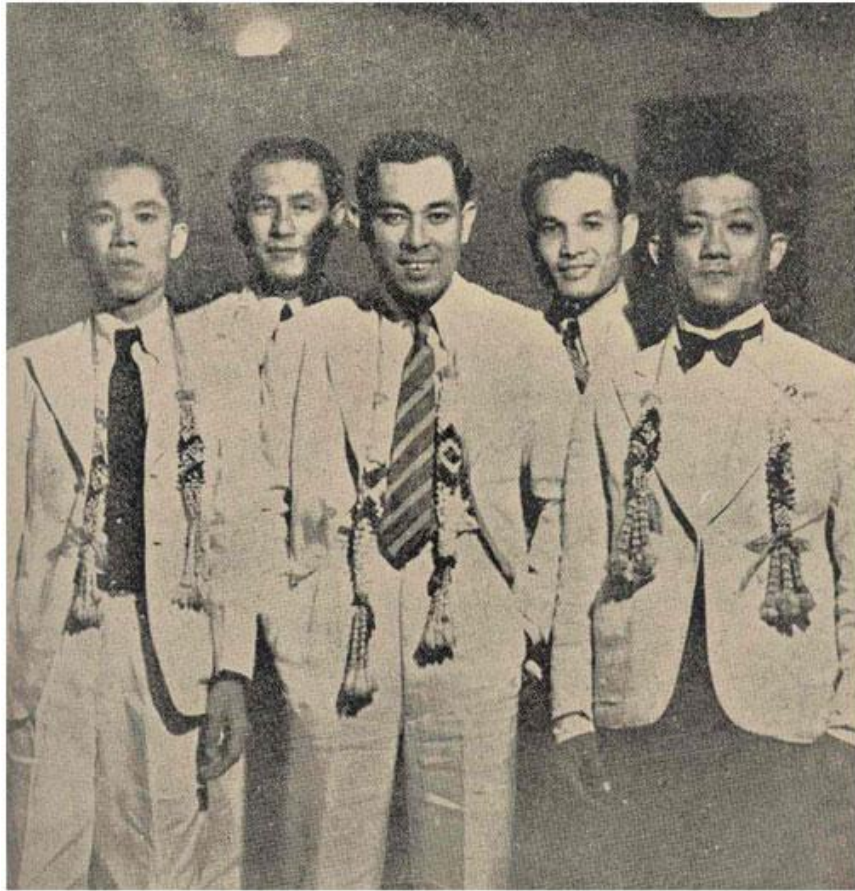
จึงเสาะหาสถานที่ที่จะตั้งกองคลังออมสินอันเป็นสำนักงานใหญ่คลังออมสิน ประจวบเหมาะที่ดิگอาคาร 3 ชั้น หัวมุมถนนตรีเพชร เชิงสะพานพระพุทธยอดฟ้า ฝั่งพระนคร ตรงข้ามโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย อันเป็นอาคารของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้ขอเช่าเป็นผลสำเร็จและได้ย้ายจากที่ทำการเดิมมาอยู่ ณ อาคารนี้ เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2477 เรียกชื่อสำนักงานคลังออมสินแห่งนี้ว่า “สำนักงานคลังใหญ่คลังออมสินของรัฐบาล” และเปิดการติดต่อกับประชาชนเป็นปฐมฤกษ์ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2477 นับแต่บัดนั้นเป็นต้นมากองคลังออมสินก็ได้ปรับปรุงวิธีการในด้านบริการประชาชนเพื่อให้ได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการฝากถอนเงินยิ่งขึ้น มีการแก้ไขขยายสำนักงานใหญ่คลังออมสิน แห่งแรกเปิดเป็นปฐมฤกษ์ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2477 ตั้งอยู่มุมถนน ตรีเพชรเชิงสะพานพระพุทธยอด

ฟ้า ผังพระนคร เป็นต้น รูปออมสิน วงเงินรับฝากได้มากขึ้น เปิดการรับฝากสำหรับนิติบุคคล เช่น วัดอาราม สมาคมและสโมสร จัดส่งเจ้าหน้าที่ของคลังออมสินออกไปทำการรับฝากเงินตามโรงเรียนเพื่อ เป็นการฝึกอบรมให้เยาวชนรู้จักวิธีการเก็บออมทรัพย์ในการฝึกหัดนักเรียนให้รู้จักการมัธยัสถ์โดยการฝากเงินคลังออมสินนี้ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ได้เคยทรงปรารภและได้ประทานอนุมัติให้คลังออมสินติดต่อกับโรงเรียนมัธยม บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา เป็นโรงเรียนแรกในครั้งนั้นและปรากฏผลเป็นที่พอพระทัย

ซึ่งในเวลาต่อมา กองคลังออมสินก็ได้ดำเนินการในการรับฝากเงินตามโรงเรียนกว้างขวางยิ่งขึ้น เป็นลำดับ และวิธีการนี้ยังได้ใช้กับกรม กอง องค์การ และบริษัทต่าง ๆ ด้วยยังมีการรับฝากเงินอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งสมควรจะได้นำมากล่าวในที่นี้ด้วย คือ กองใส่สตางค์คลังออมสิน หรือกระป๋องออมสิน กองคลังออมสิน เรียกการรับฝากเงินประเภทนี้ว่า“คลังออมสินสำหรับบ้าน (Home Saving Bank)” กองใส่สตางค์นี้ทำด้วยสังกะสี มีรูปลักษณะจำลองมาจากตู้ทิ้งจดหมายของกรมไปรษณีย์โทรเลข ซึ่งตั้งอยู่ริมบาทวิถีในสมัยนั้น จำหน่ายให้ประชาชนกล่องละ 10 สตางค์ ความมุ่งหมายของการออมสิน เชิงสะพานพระพุทธยอดฟ้า และที่ทำการคลังออมสินสาขาบางรักนอกจากนั้น กองคลังออมสินยังได้เปิดการรับฝากเงินประเภทต่าง ๆ เพิ่มขึ้นคือ เปิดการรับฝากเงินประเภทสลากออมสิน เปิดการรับฝากเงินประเภทพันธบัตรออมสินเปิดการรับฝากเงินประเภทการรับจ่าย และโอนเงิน เปิดการรับฝากเงินประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว เปิดการรับฝากเงินประเภทกล่องออมสิน เปิดการรับฝากเงินประเภทฝากสะสมทุน เปิดการรับฝากเงินประเภทรับฝากตามบ้าน ในด้านการโฆษณาเผยแพร่และการฝึกอบรมให้ประชาชนได้ทราบถึงคุณประโยชน์แห่งการ ออมทรัพย์ กองคลังออมสินก็ได้ปรับปรุงและขยายวิธีการให้เจริญแพร่หลายยิ่งขึ้นในระยะนี้เป็นอันมากและได้ผลสมความมุ่งหมายของทางราชการเป็นอย่างดี

ภาพที่ 18 กล้องใส์ตดงค์ทำด้วยสังกะสี มีรูปลักษณะจำลองมาจากตู้หึ่งจดหมายของกรมไปรษณีย์โทรเลข

ภาพที่ 19 หัวหน้าคลังออมสินสาขา รุ่นแรก

การเสนอโครงการขอเปิดสำนักงานคลังออมสินสาขาในจังหวัดใหญ่ ๆ 5 จังหวัดนี้ กรมไปรษณีย์โทรเลขเห็นชอบด้วย กระทรวงเศรษฐกิจ และกระทรวงคลังอนุมัติให้เปิดสำนักงานคลังออมสินสาขาได้ฉะนั้น คลังออมสินสาขาจึงอุบัติขึ้นในจังหวัดส่วนภูมิภาค 5 จังหวัดครั้งแรก ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2484 โดยจัดส่งหัวหน้าคลังออมสินสาขา 5 ท่าน (รูปภาพจากซ้ายไปขวา) คือ

1. นายประสาร จารุกุล หัวหน้าคลังออมสินสาขาราชสีมา
2. นายแถม เพชรสิงห์ หัวหน้าคลังออมสินสาขาอุบลราชธานี
3. นายชาย บุณนาค หัวหน้าคลังออมสินสาขาเชียงใหม่
4. นายไชย เตชะเสน หัวหน้าคลังออมสินสาขาสงขลา
5. นายเจียด ชื่นศิริ หัวหน้าคลังออมสินสาขานครสวรรค์

และในปีเดียวกันนี้ก็ได้เปิดสำนักงานคลังออมสินขึ้นในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี คือ

1. สำนักงานคลังออมสินสาขาป้อมปราบ
2. สำนักงานคลังออมสินสาขาหน้าพระลาน
3. สำนักงานคลังออมสินสาขาหัวลำโพง
4. สำนักงานคลังออมสินสาขาบางกระบือ
5. สำนักงานคลังออมสินสาขาปทุมวัน

ทั้ง 5 สำนักงานนี้อยู่ในสังกัดพระนคร สำหรับจังหวัดธนบุรี ได้เปิดสำนักงานคลังออมสินเพิ่มขึ้นอีก 1 แห่ง คือ สำนักงานออมสินสาขาเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นับแต่การขยายงานและธุรกิจออมสินและเปิดสำนักงานคลังออมสินสาขาในปี พ.ศ. 2484 เป็นต้นมา

ถึงแม้ว่าในระยะนี้ประเทศไทยจะประสบวิกฤตการณ์เนื่องจากสงครามโลก ครั้งที่ 2 ก็ได้แต่กิจการและฐานะการเงินของกองคลังออมสินก็มิได้กระทบกระเทือนการกลับปรากฏว่ามีจำนวนผู้ฝากและเงินที่รับฝากเพิ่มขึ้นเรื่อยมาโดยลำดับในปี พ.ศ. 2485 ได้เปิดสำนักงานคลังออมสินสาขาขึ้นอีก 7 แห่ง คือ

1. สำนักงานคลังออมสินสาขาลำปาง
2. สำนักงานคลังออมสินสาขาภูเก็ต
3. สำนักงานคลังออมสินสาขาจันทบุรี
4. สำนักงานคลังออมสินสาขาสุราษฎร์ธานี
5. สำนักงานคลังออมสินสาขาอุดรธานี
6. สำนักงานคลังออมสินสาขาพิษณุโลก
7. สำนักงานคลังออมสินสาขาตรัง

ในปี พ.ศ. 2486 เปิดสำนักงานคลังออมสินสาขาเพิ่มขึ้นอีก 6 แห่ง คือ

1. สำนักงานคลังออมสินสาขาฉะเชิงเทรา
2. สำนักงานคลังออมสินสาขาลพบุรี
3. สำนักงานคลังออมสินสาขาพระนครศรีอยุธยา
4. สำนักงานคลังออมสินสาขาร้อยเอ็ด
5. สำนักงานคลังออมสินสาขานครศรีธรรมราช
6. สำนักงานคลังออมสินสาขาเพชรบุรี

ในปี พ.ศ. 2487 ได้เปิดสำนักงานคลังออมสินสาขา 2 แห่ง คือ

1. สำนักงานคลังออมสินสาขาสุพรรณบุรี
2. สำนักงานคลังออมสินสาขามหาสารคาม

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๘ เปิดคลังออมสินสาขาเพิ่มขึ้นอีก 2 แห่ง คือ

1. สำนักงานคลังออมสินสาขาชลบุรี

2. สำนักงานคลังออมสินสาขาสระบุรี

นับตั้งแต่กองคลังออมสินได้เปิดสาขา ต่างๆ มาตั้งแต่ต้นปี สิ้นมีนาคม พ.ศ. 2490 ปรากฏว่ามีประชาชนนิยมฝากเงินออมสินประเภทต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ดังปรากฏตามสถิติ ดังต่อไปนี้

1. มีเงินฝากเพื่อเรียกและประจำคงเหลือ 205,714,325 บาท มีผู้ฝากถึง 601,283 ราย
2. เงินรับฝากสลากออมสินพิเศษคงเหลือ 8,740,925 บาท
3. เงินรับฝากพันธบัตรออมสินคงเหลือ 131,615 บาท
4. เงินรับฝากสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว 144,371 บาท
5. เงินหมุนเวียนการรับฝากประเภทการรับจ่ายและโอนเงิน 25,275,188 บาท

มีเงินฝากคงเหลือ 1,647,538 บาท ตามสถิติข้างต้นซึ่งเป็นผลจากการดำเนิน งานของคลังงานของคลังออมสินเมื่ออยู่กับกรมไปรษณีย์โทรเลข ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2473 ถึงสิ้นมีนาคม พ.ศ. 2490 เป็นเวลา 18 ปี นับได้ว่ากิจการออมสินในระยะนี้เจริญมากขึ้นสมควรมากขึ้นสมควรจะเรียกได้ว่า เป็นยุคแห่งความก้าวหน้าของการคลังออมสินแห่ง

รากฐานความมั่นคง

ยุคที่ 3 ธนาคารออมสิน สังกัดกระทรวงการคลัง (กรมไปรษณีย์โทรเลขผู้ธนาคารออมสิน) พ.ศ. 2490 - ปัจจุบัน ขกฐานะกองคลังออมสินขึ้นเป็นองค์การของรัฐดำเนินงานโดยอิสระ โดยที่คลังออมสินเป็นที่นิยมของประชาชนกว้างขวางขึ้นโดยรวดเร็ว ทั้งจำนวนผู้ฝากเงิน และจำนวนเงินฝากที่คลังออมสินรับฝากไว้ ปรากฏว่าเพิ่มปริมาณขึ้นเป็นลำดับ จึงเป็นการเหลือมือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานคลังออมสินตามที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขและอีกประการหนึ่ง สำหรับประชาชนที่ฝากเงินเป็นจำนวนมากๆ และเมื่อมีการถอนเงินเป็นจำนวนมาก ทำการจ่ายถอนชดเชยหัก ข้อ หรือล่าช้า เพราะวงเงินเก็บรักษาของสำนักงานคลังออมสินสาขา รวมทั้งที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขที่ปฏิบัติงานคลังออมสินในขณะนั้นมีวงเงินอันจำกัด เพราะคลังออมสินไม่มีกฎข้อบังคับจำกัดวงเงินถอนเหมือนกับการคลังออมสินในต่างประเทศที่เขาปฏิบัติกัน จึงเป็นเหตุให้ประชาชนผู้ฝากไม่สู้จะได้รับความสะดวกเท่าที่ควร ซึ่งรัฐบาลในขณะนั้นก็ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ากิจการออมสินเป็นที่จะต้องปรับปรุงขยายกิจการให้เจริญก้าวหน้ากว้างขวางเพื่อให้เหมาะสมกับความเจริญของบ้านเมือง และความนิยมของประชาชนของประชาชนด้วยการคลังออมสิน นับว่าเป็นเส้นเลือดที่สำคัญในทางเศรษฐกิจของรัฐ ควรที่จะสนับสนุนให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและรัฐ เมื่อมีเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลในสมัยนั้นมีหลวงโกวิท อภัยวงศ์ (ควง อภัยวงศ์) เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ปรึกษาหารือกับนายสวัสดิ์ โสคติทัต หัวหน้ากองคลังออมสิน ในการที่จะปรับปรุงขยายกิจการคลังออมสิน โดยเห็นเป็นการสมควรที่จะแยกการคลังออมสินเป็นองค์การดำเนินธุรกิจโดยอิสระ เพราะถ้าคลังออมสินยังเป็นกองในราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขอยู่การขยายกิจการ การดำเนินงาน การวางระเบียบปฏิบัติ ข้อบังคับ ตลอดจนการขยาย

สาขาให้เพิ่มมากขึ้นย่อมจะทำไม่ได้โดยทันที ฉะนั้น จึงได้พิจารณากร่างพระราชบัญญัติคลังออมสินขึ้นใหม่ โดยยกฐานะกองคลังออมสินขึ้นเป็นองค์การของรัฐดำเนินงานโดยอิสระ พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมคณะกรรมการ ซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งขึ้นประกอบด้วย หม่อมหลวงเดช สนิทวงศ์ หลวงประดิษฐมนูธรรม (ปรีดี พนมยงค์), นายเสริม วินิจฉัยกุล นายสวัสดิ์ โสคติทัต และ นายอนิม ปัทมสุท เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วรับหลักการส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป แต่ปรากฏว่า พระราชบัญญัติคลังออมสินยังไม่ได้ทันออกใช้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลขึ้นจนถึงรัฐบาลซึ่งมีหลวงประดิษฐมนูธรรม (ปรีดี พนมยงค์) เป็นนายกรัฐมนตรี จึงได้นำพระราชบัญญัติคลังออมสินฉบับนี้ขึ้นพิจารณาอีกครั้งหนึ่งปรากฏว่า รัฐบาลนี้เห็นว่ากิจการคลังออมสินนั้นเป็นกิจการที่ควรจะได้ปรับปรุงให้เต็ม รูปเป็นธนาคารออมสินอย่างในต่างประเทศได้แล้ว จึงเห็นสมควรให้เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติโดยให้เรียกชื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า พระราชบัญญัติธนาคารออมสินแต่ก็ปรากฏว่า พระราชบัญญัติธนาคารออมสินนี้ก็ยังไม่ได้ออกใช้อีกเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง รัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง จนถึงสมัยหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ (ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์) เป็นนายกรัฐมนตรี ใน พ.ศ. ๒๔๘๕ พระราชบัญญัตินี้จึงได้ออกใช้เรียกว่าพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. 2489 ในการที่พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน ได้อุบัติขึ้นเป็นครั้งแรกนี้ นายสวัสดิ์ โสคติทัต ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขขณะนั้น เป็นผู้มีส่วนดำเนินการมาตั้งแต่ต้นนับแต่การริเริ่ม การวางโครงการและการชวนชวนที่จะให้กิจการ

ออมสินได้เป็นธนาคารออมสินจนเป็นผลสำเร็จขึ้น และเพื่อที่จะได้ปฏิบัติงานในด้านธนาคารออมสินได้เต็มที่ในระยะแรก นายสวัสดิ์ โสคติทัต จึงได้กราบบังคมทูลออกจากตำแหน่งอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข เพื่มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการธนาคารออมสิน และท่านผู้นี้ก็ได้วางรากฐานและผลงานให้แก่ธนาคารออมสินหลายประการ ซึ่งธนาคารออมสินยกย่องและเทอดทูนไว้เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ.2489 นี้ มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ให้ธนาคารออมสินเป็นนิติบุคคลโดยให้ธนาคารออมสิน รับโอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ ความรับผิดชอบ และธุรกิจของกองคลังออมสินกรมไปรษณีย์โทรเลขมาดำเนินการต่อไป
2. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน แต่งตั้ง หรือถอดถอน คณะกรรมการ ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการกำหนดเงินบำเหน็จรางวัลของกรรมการ
3. คณะกรรมการธนาคารออมสิน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า 7 นาย เป็นผู้ควบคุมและดูแลกิจการของธนาคารออมสินทั่วไป
4. ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้จัดการธนาคารออมสิน มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของธนาคารออมสิน

5. ผลประโยชน์ที่ธนาคารออมสินจ่ายเป็นค่าดอกเบี้ยเงินฝาก จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ และจ่ายตามข้อผูกพัน

6. การคืนต้นเงิน และชำระดอกเบี้ยเงินฝาก การจ่ายเงินอื่นๆ ตามข้อผูกพัน รัฐบาลเป็นประกันทั้งสิ้น

7. ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบรรดาบัญชีของธนาคารออมสิน

8. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประกาศฐานะการเงินของธนาคารออมสินประจำปีใดมาส และประกาศรายงานประจำปี ซึ่งธนาคารออมสินได้จัดทำให้ระหว่างปี อาทิเช่น จำนวนผู้ฝาก จำนวนเงินฝาก จำนวนเงินดอกเบี้ย ที่จ่ายและผลประโยชน์ที่ได้มาจากเงินทุนและอื่นๆ สุดแต่จะเห็นสมควร

นายถนิม ปัทมสูตร รองผู้อำนวยการธนาคารออมสินคนแรก พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. 2489 นี้ ให้ไว้ ณ วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ.2489 ซึ่งเป็นปีที่ 1 ในรัชกาลแห่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช นายถนิม ปัทมสูตร รองผู้อำนวยการธนาคารออมสินคนแรก นับแต่นั้นมา กิจการของกองคลังออมสิน ก็แยกออกจากการบังคับบัญชาของกรมไปรษณีย์โทรเลข โดยให้ธนาคารออมสินดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2490 ธุรกิจของธนาคารออมสินที่ได้รับการโอนจากกรมไปรษณีย์โทรเลข

จัดทำตามพระราชบัญญัติธนาคารออมสินในระยะเริ่มแรก มีธุรกิจดังนี้

1. รับฝากเงินออมสินเพื่อเรียก – ประจำ
2. ออกพันธบัตรออมสิน
3. รับฝากเงินออมสินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว
4. ออกสลากออมสิน
5. ทำการรับจ่ายและโอนเงิน
6. ซื้อหรือขายพันธบัตรของรัฐบาลไทย
7. การออมสินอื่นๆ ตามที่จะให้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้

8. กิจการอันเป็นงานของธนาคาร ตามที่จะให้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้ ในการที่จะบริหารกิจการของธนาคารออมสิน ตามพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน จึงให้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ และวาระครองตำแหน่งของกรรมการธนาคารออมสินขึ้นคือ พระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการใน หน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและวาระครองตำแหน่งของกรรมการแห่งธนาคารออมสิน

โฉมใหม่สู่ความทันสมัยครบวงจร

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ธนาคารออมสินได้เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงพัฒนาระบบการดำเนินงานและการบริการในทุกด้านอย่างเป็นพลวัตร ธนาคารจึงได้ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ เพื่อรักษาสถานที่ลูกค้ามากกว่า

26 ล้านบัญชี โดยระดมทรัพยากรในทุกด้านเตรียมการเพื่อปรับปรุงภาพลักษณ์และรูปแบบการให้บริการที่ทันสมัยและครบวงจรยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการให้บริการที่สอดคล้องต่อความต้องการและครอบคลุมทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ และทุกช่วงวัย

ปัจจุบันธนาคารออมสินมีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นรัฐวิสาหกิจ ในรูปของสถาบันการเงินที่มีรัฐบาลเป็นประกันอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง มีสาขา 863 สาขาทั่วประเทศ มีอายุครบ 98 ปี เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2554 ที่ผ่านมา

ประวัติดวงตราธนาคารออมสิน

ภาพที่ 20 ดวงตราธนาคารออมสิน

สัญลักษณ์รูปโล่ไทย เครื่องป้องกันภัยพิบัติทั้งผองที่จะนำมาสู่ทรัพย์สินของประชาชน ดวงตราธนาคารออมสิน เป็น รูป โล่ไทย แบ่งออกเป็น 3 ช่อง ดังนี้

1. ช่องบนด้านขวามีรูปวัชร - วัชร หมายถึง เครื่องหมายประจำ พระองค์พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6
2. ช่องบนด้านซ้ายมีรูปฉัตร - ฉัตร หมายถึง เครื่องหมายประจำ พระองค์พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ช่องกึ่งกลางมีรูปต้นไทร ต้นไทร หมายถึง ความร่มเย็น ความมั่นคง และความเจริญงอกงามตลอดกาลนาน
3. ช่องกึ่งกลางมีรูปต้นไทร - ต้นไทร หมายถึง ความร่มเย็น ความมั่นคง และความเจริญงอกงามตลอดกาลนาน

วิวัฒนาการบริการ

◆ เรือเคลื่อนที่

เรือเคลื่อนที่ออมสินสู่วิถีชีวิตชาวลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา วิถีชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาลำน้ำสายสำคัญที่หล่อเลี้ยงและรังสรรค์สรรพชีวิต ให้ดำรงอยู่คู่แผ่นดินไทยตลอดมาอันจะเป็นการสืบทอดและเผยแพร่วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีความเป็นอยู่ของผู้คนให้ได้ทราบกันการให้บริการรับฝากโดยเรือรับฝากเป็นการบริการของธนาคารออมสินที่เข้าถึงบ้านเรือนของประชาชน การรับฝากเงินโดยใช้เรือที่ท่าเป็นท่าที่ทำการนั้น เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของธนาคารออมสินที่ไม่มีใครเหมือนและเป็นสิ่งที่สามารถสร้างแรงดึงดูดให้สื่อมวลชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ สนใจมาทำข่าวและสารคดีอยู่เรื่อย ๆ ดังนั้นก่อนที่จะไปติดตามดูการทำงานของธนาคารเรือ ดูชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องพนักงานสาขาเรือเคลื่อนที่ วิถีชีวิตของผู้ใช้บริการตลอดทั้งการทำงานของสื่อมวลชนที่มาถ่ายทำข่าวสารคดีธนาคารเรือ เราไปรู้จักกับประวัติความเป็นมาของธนาคารเรือกันก่อน

ประวัติความเป็นมาของธนาคารเรือ

จากข้อมูลที่ได้มีการบันทึกต่อกันมาทราบว่า ธนาคารออมสินจัดให้มีเรือเคลื่อนที่รับฝากทางน้ำขึ้นที่เห็นว่าประชาชนที่มีบ้านเรือนอยู่บริเวณสองฝั่งแม่น้ำลำคลองต่างๆ ถ้าหากจะเดินทางไปฝากเงินกับสำนักงานสาขาของธนาคาร อาจจะไม่สะดวกในการเดินทางดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและสนใจ ให้ประชาชนที่อยู่ริมฝั่งแม่น้ำลำคลองได้หันมาออมทรัพย์กันมากขึ้น ม.ล. ปิ่นไทย มาลากุล ผู้อำนวยการธนาคารออมสินในขณะนั้นจึงได้มีนโยบายที่จะให้บริการรับฝากเงิน โดยใช้เรือเคลื่อนที่ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2501 เป็นต้นมานับเป็นธนาคารแห่งแรกของโลกและแห่งเดียวของประเทศไทยที่ให้บริการรับฝากเงินโดยใช้เรือเคลื่อนที่

ในระยะแรกๆ ของการเปิดให้บริการรับฝากเงินโดยใช้เรือนั้น ธนาคารได้เปิดให้บริการในต่างจังหวัดก่อน โดยต้องใช้เรือขนาดเบา กินน้ำตื้นมารับฝาก เพราะแม่น้ำลำคลองบางแห่งในฤดูแล้งน้ำตื้นเขิน ถ้าหากใช้เรือที่มีขนาดใหญ่ จะไม่สะดวกและรับฝากได้ไม่ทั่วถึง ในต่างจังหวัดมีบริการรับฝากโดยเรือเคลื่อนที่หลายแห่ง เช่น อ.บ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม , อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี และ อ. ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี เป็นต้น ในระยะ ต่อมาการบริการรับฝากเงิน โดยเรือเคลื่อนที่ในท้องถิ่นต่างๆ ได้ ขยายไปเรื่อยๆ เนื่องจากสภาพความเจริญได้กระจายเข้าไปแทนที่การสัญจรไป มามีความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ธนาคารออมสินจึงตั้งสาขาถาวร เพื่อให้บริการรับฝากแทน ปัจจุบันยังคงมีสาขารับฝากทางเรือที่เปิดบริการเหลืออยู่เพียงแห่งเดียว คือ ธนาคารออมสินสาขาปากคลองตลาด (เรือเคลื่อนที่) กรุงเทพฯ ทั้งนี้ก็เพราะประชาชนสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาและริมคลองบางกอกน้อย ยังให้ความสนใจและมีความต้องการใช้บริการรับฝากกับธนาคารเรืออยู่

ธนาคารออมสินสาขาปากคลองตลาด (เรือเคลื่อนที่) เริ่มเปิดบริการครั้งแรก เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2507 ใช้เรือออมสิน 10 ซึ่งเป็นเรือไม้ ขนาดความยาวตลอดลำ 30 ฟุต กว้าง 7 ฟุต 6 นิ้ว ออกบริการรับฝากเงินตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันเสาร์ โดยเรือจะออกจากท่าหน้าปากคลองตลาดแล่นเลียบลำน้ำเจ้าพระยาขึ้นไปทางทิศเหนือ เลี้ยวซ้ายขึ้น คลองบางกอกน้อย จากนั้นเริ่มให้บริการรับฝากเงินกับพี่น้องประชาชนเรื่อยไปจนถึงหน้าวัดโบสถ์ อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี และเดินทางกลับมาเส้นทางเดิมระยะทางในการให้บริการในแต่ละวันจาก

สาขาปากคลองตลาดจนถึงหน้า วัดโบสถ์ เป็นระยะทางเกือบ 30 กิโลเมตร ส่วนเวลาในการให้บริการเดิม นั้น ธนาคารออมสิน ทุกสาขาเปิดให้บริการ (วันทำการ) ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ครั้งวันปัจจุบันธนาคาร ออมสิน ทุกสาขาได้เปลี่ยนแปลง วัน-เวลาทำการใหม่ ธนาคารออมสินสาขาปากคลองตลาด (เรือเคลื่อนที่) จึงได้ ปรับเปลี่ยนวันในการให้บริการมาเป็นวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ตั้งแต่ เวลา 08.30-15.30 น. เหมือนกับธนาคารออมสินทุกสาขาทั่วประเทศ

เส้นทางในการให้บริการของธนาคารเรือเคลื่อนที่เริ่มออกจากโป๊ะจอดเรือ ข้างสาขาปากคลองตลาด ในเวลา 09.00 น. เล่นเลียบแม่น้ำเจ้าพระยาไปทางทิศเหนือกระทั่งถึง ท่าพระจันทร์ จึงเล่นข้ามฟากไปฝั่งธนบุรี เพื่อเลี้ยวซ้ายเข้าคลองบางกอกน้อย จากนั้นจะเล่นไปให้บริการธุรกิจกับพี่น้องประชาชนสองฝากฝั่งคลองบางกอกน้อยเรื่อยไป จนถึง วัดโบสถ์ อ. บางกรวย จ. นนทบุรี จึงเดินทางกลับ

ทุกๆ วันจะมีพนักงานประจำสาขาเรือแห่งนี้ออกปฏิบัติหน้าที่ให้บริการรับฝาก - ถอนเงิน กับพี่น้องประชาชนจำนวน 6 คน ปัจจุบันธนาคารออมสินสาขาปากคลองตลาด (เรือเคลื่อนที่) มีนายสุรศักดิ์ ชีระเมธี เป็นผู้จัดการสาขา ในการให้บริการนั้น เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว ธนาคารออมสินได้จัดทำสัญลักษณ์ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับลูกค้า โดยจัดทำสามเหลี่ยมพื้นสีฟ้าดวงตราธนาคาร ออมสินสีขาวมอบให้ไว้ตามบ้านของ ลูกค้าทั้งสองฝั่งคลองหากลูกค้ามีความประสงค์จะติดต่อใช้บริการก็ให้ปักธงไว้หน้าบ้าน เมื่อธนาคารเรือเล่นไปถึงหน้าบ้านที่ติดธงก็จะแวะ ให้บริการทันที

ลักษณะของธง เป็นรูปสามเหลี่ยม (รูปชายธง) 0.45 เมตร ยาว 0.93 เมตร ผืนธงทำด้วยผ้าสีฟ้าแก่เย็บของธงโดยรอบด้วยผ้าสีขาว พิมพ์ดวงตราสัญลักษณ์ของธนาคารออมสินไว้กลางผืนธงมีหูเชือกสำหรับผูกติดกับเสาบ้าน ธงสัญลักษณ์ดังกล่าวยังใช้เป็นสิ่งในการติดต่อกับธนาคารเรือตราจระเข้กระทั่งถึงปัจจุบัน เรือรับฝากที่ธนาคารเคยใช้เป็นพาหนะในการให้บริการรับฝากเท่าที่มีบันทึกไว้ ได้แก่ เรือออมสิน 30 เริ่มใช้งานในพื้นที่รับฝากบริเวณลำน้ำแม่กลอง จ.สมุทรสาคร และ จ. ราชบุรี เมื่อ พ.ศ. 2506 ต่อมา มีการสร้างสาขา ถาวรบนบกจึงยกเลิกสาขาเรือเคลื่อนที่เรือออมสิน 30 ปัจจุบันปลดระวาง เรือออมสิน 6 สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2503 โดยบริษัท สุพรรณพาณิชย์ จำกัด เป็นเรือไม้แบบเก๋งชั้นครึ่ง มีมิติของเรือ คือ ยาว 45 ฟุต กว้าง 12.5 ฟุต ลีกล่างลำ 4.8 ฟุต กินน้ำลึก 2.8 ฟุต การใช้งานใช้เป็นเรือตรวจการณ์ ใช้เป็นเรือโฆษณาและเปิดสาขาทางน้ำ และเป็นเรือรับรองแขกผู้ใหญ่ของธนาคารสภาพของเรือในปัจจุบัน มีอายุ 41 ปี เพื่อที่จะให้เรือคง สภาพอยู่จึงมีการซ่อมบำรุงและซ่อมใหญ่ต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยมีการซ่อมใหญ่ครั้งสุดท้ายเมื่อ วันที่ 12 ตุลาคม 2538

เรือออมสิน 10 เริ่มใช้งานเมื่อปี 2506 ให้บริการในพื้นที่คลองบางกอกน้อย ปัจจุบันปลดระวาง เรือออมสิน 33 สร้างเมื่อปี 2512 ราคา 31,500 บาท โดยบริษัท เนรมิตการช่าง จำกัด เป็นเรือไม้ ชั้นเดียว มีมิติของเรือ คือ ยาว 35 ฟุต กว้าง 9 ฟุต ลีกล่างลำ 3.5 ฟุต กินน้ำลึก 2 ฟุต ใช้งานในระยะปี 2512 ถึง ปี 2528 ใช้เป็นเรือสาขาเคลื่อนที่ออก รับฝากเงิน ปัจจุบันใช้เป็นเรือสำรองเมื่อเรือออมสิน 42 (สาขาเคลื่อนที่ในปัจจุบัน) ต้องเข้าซ่อมใหญ่ และใช้เป็นเรือติดตามหรือเยี่ยมชมการปฏิบัติงานของเรือใน ปัจจุบันยังสามารถใช้งานได้แม้รูปแบบ จะไม่ทันสมัยก็ตาม และเนื่องจากเป็นเรือจึงต้องมีการขึ้นคานทำการ บำรุงรักษาเป็นระยะๆ

เรืออมสิน 42 สร้างเมื่อปี 2528 ราคา 1,798,900 บาท บริษัท อุทงกรุงเทพฯ จำกัด เป็นผู้สร้าง เป็นเรือเหล็กชั้นเดียวมีมิติของเรือ คือ ยาว 11.50 เมตร กว้าง 2.85 เมตร ลึกกลางลำ 1.207 เมตร กินน้ำลึก 0.70 เมตร ตัวเรือสร้างด้วยเหล็กที่มีคุณภาพตาม มาตรฐานของลอร์ดเซอร์มนี่ ความเร็วสูงสุดไม่ต่ำกว่า 6 นอต ตั้งเก๋งห้องปฏิบัติการ สร้างด้วยอลูมิเนียมอัลลอย เครื่องยนต์เป็นเครื่องยนต์ราอักษะ Detroit Marine Diesel Cergine ของบริษัท General Motor ประเทศสหรัฐอเมริกา การบังคับเรือ ใช้ระบบไฮโดลิคในการควบคุมเครื่องยนต์การใช้เกียร์เดินหน้า-ถอยหลัง การใช้ไฟฉาย เครื่องปั้มน้ำฝน แตรสัญญาณและการ เปิด - ปิด สวิตซ์ไฟฟ้ากระทำด้วยพนักงานขับเรือหรือนายท้ายเรือ เพียงคนเดียว เรืออมสิน 42

ธนาคารได้เซ็นสัญญาว่าจ้าง บริษัท อุทงกรุงเทพฯ จำกัดซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงกลาโหม เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2527 มีพิธีวางกระดูกงูเรือ โดย นายคณู สุวดีชูโต ผู้อำนวยการธนาคารอมสิน เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2527 เวลา 10.45 น. ที่บริษัท อุทงกรุงเทพฯ จำกัด และเมื่อต่อเรือเสร็จ ได้มีพิธีเจิมเรือและปล่อยเรือลงน้ำเพื่อเป็นสิริมงคล เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2528 โดยผู้อำนวยการธนาคารอมสิน และคุณทอสี สุวดีชูโต ร่วมเป็นประธานในพิธีการปล่อยเรือลงน้ำตามประเพณีที่มีมาแต่โบราณ นั้นการทำพิธีเจิมและปล่อยเรือลงน้ำจะมอบ ให้สุภาพสตรีผู้ทรงเกียรติเป็นผู้ทำพิธี โดยเริ่มด้วยการคล้องพวงมาลัย เจิม โปรยข้าวตอกดอกไม้และทูปขวดแชมเปญปล่อยเรือลงน้ำแล้ว ธนาคารอมสินได้นำเรือ “อมสิน 42” ออกบริการรับฝากเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2528 ตรงกับวันครบรอบ 72 ปี ธนาคารอมสิน ซึ่งถือว่าเป็นวันมงคลยิ่งของธนาคาร

เรืออมสิน 42 ใช้เป็นรับฝาก ณ สาขาปากคลองตลาด (เรือเคลื่อนที่) ทดแทนเรืออมสิน 33 ตั้งแต่ปี 2528 ถึงปัจจุบัน (2544) เป็นเวลา 16 ปี เนื่องจากเรือมีอายุการใช้งานมานานหลายปีสภาพ เรือจึงเสื่อมโทรมไปตามกาลเวลา เช่น ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวก อาทิเครื่องปรับอากาศ รูปแบบของเรือ ไม่ทันสมัย เรือแล่นด้วยความเร็วต่ำ เครื่องยนต์มีเสียงดังรบกวนการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ ทำให้ต้องซ่อมแซมใหญ่ครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2542

เรืออมสิน 9 นับเป็นเรือรับฝากเงินลำดับที่ 5 ของธนาคารอมสิน ทำพิธีขึ้นระวาง ประจำการเรือ ณ ท่าเรือราชนาวีกอง (หลังใหม่) และเริ่มเปิดให้บริการเป็นปฐมฤกษ์ในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2549 โดยชื่อ เรืออมสิน 9 นี้ หมายถึง สร้างขึ้นในรัชกาลที่ 9 เนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี และในปีนั้นเป็นปีพุทธศักราช 2549 ซึ่งลงท้ายด้วยเลข 9 จึงตั้งชื่อเรือว่า เรืออมสิน 9 เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้เพียงพอต่อการให้บริการลูกค้าบริเวณสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ควบคู่กับเรืออมสิน 42 ซึ่ง เปิดให้บริการอยู่เพียงลำเดียว

ธนาคารเรือแห่งนี้จะให้บริการธุรกิจเงินฝากทุกประเภท อาทิ เงินฝากเพื่อเรียกพิเศษเงินฝากประจำ 3 เดือน, 6 เดือน, 12 เดือน เงินฝากกระแสรายวัน (ฝาก-ถอนด้วยเช็ค) เงินฝากสลากออมสินพิเศษ เงินฝาก สลากออมสินพิเศษ เงินฝากสลากออมสินพิเศษ (รุ่นชนโชค) และเงินฝากสงเคราะห์ชีวิตและ ครอบครัวทั้ง 6 แบบ

(ทุนการศึกษา, ไร่ไทร, เพิ่มพูนทรัพย์, ออมสินสะสมทรัพย์และออมสินตลอดชีพ) ส่วนบริการธุรกิจด้านสินเชื่อดีเดิมไม่มีให้บริการ ปัจจุบันเริ่มให้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชนแล้ว

ธนาคารออมสินสาขาปากคลอง (เรือเคลื่อนที่) นับได้ว่าเป็นต้นแบบของการรับฝากโดยทางเรือแห่งแรกของโลกและแห่งเดียวของประเทศไทยเป็นบริการที่เข้าถึงบ้านของผู้ฝาก และเป็นที่ประทับใจของประชาชนสองฟากฝั่งคลองบางกอกน้อยเป็นอย่างดี จึงได้รับความสนใจจากประเทศสวีเดนเดินทางมา ศึกษา ดูงาน แล้วกลับไปจัดให้มีบริการรับฝากเงินทางเรืออีกประเทศหนึ่งด้วย ปัจจุบันนอกจากธนาคารเรือ จะมีที่ประเทศไทยแล้วยังมีที่ประเทศสวีเดนอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งทั่วโลกจะมีธนาคารรับฝากทางเรือเพียง สองแห่งเท่านั้น ธนาคารออมสินสาขาปากคลองตลาด (เรือเคลื่อนที่) ไม่ได้เป็นแค่เพียงเรือรับฝากเงิน เท่านั้น ยังเป็นความรัก ความผูกพันที่ฝังรากลึกในวิถีชีวิตของชาวคลองบางกอกน้อยมากกว่า 37 ปีแล้ว (นับถึงพ.ศ. 2544) แต่ถ้าจะรวมระยะเวลาในการ ให้บริการรับฝากทางเรือเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 43 ปี (2501-2544) จึงนับได้ว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้คู่ สังคมไทยตลอดไป

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ธนาคารออมสินสาขาปากคลองตลาด (เรือเคลื่อนที่) มีผู้จัดการสาขาแล้ว
จำนวน 13 คน ดังนี้

1. พ.ศ. 2506 นายสาย กำไลนาค
2. พ.ศ. 2510 นายรังสรรค์ พงษ์สยาม
3. พ.ศ. 2514 นายสมบัติ พิกุล
4. พ.ศ. 2518 นายเชิดศักดิ์ เศษาดิวงส์
5. พ.ศ. 2522 นายณรงค์ ภาณุตานนท์
6. พ.ศ. 2525 นายวิจิตร เพียรช่าง
7. พ.ศ. 2529 นายสนธิ กาญจนบุรารุง
8. พ.ศ. 2534 นายพรอนอม กัลยาณมิตร
9. พ.ศ. 2537 นายนันทสาร สินธุเกิด
10. พ.ศ. 2540 นายดนัย มากปลีก
11. พ.ศ. 2541 นายสิทธิศักดิ์ สีหะเสน
12. 1 ก.ย. ถึง 30 ก.ย. ปี 2534 นายเสริมศักดิ์ สร้อยคำ
13. 1 ต.ค. 2543 นาย สุรศักดิ์ ชีระเมธี

ภาพที่ 22 เรือเคลื่อนที่ออมสินสู่วิถีชีวิตชาวลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา

◆ รถเคลื่อนที่

รถเคลื่อนที่ธนาคารออมสินจัดให้มีรถออกให้บริการรับฝาก - ถอน แก่ประชาชนในบางท้องที่ ครั้งแรกใน พ.ศ. 2495 และเปิดดำเนินการในรูปสาขาเคลื่อนที่เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2499 โดยสาขารถเคลื่อนที่แห่งแรกที่เปิดดำเนินการคือ ธนาคารออมสินสาขาบางเขน (รถเคลื่อนที่) จากนั้นก็ได้เปิดสาขารถเคลื่อนที่อีกหลายสาขาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ภายหลังธนาคารออมสินก็ได้ยกเลิกการดำเนินการสาขารถเคลื่อนที่แล้วจัดตั้งสำนักงานสาขาถาวรขึ้น โดยในพ.ศ. 2527 มีสาขารถเคลื่อนที่ 3 สาขา สาขารถเคลื่อนที่สาขาสุดท้ายที่ยกเลิกไปคือสาขานวนครซึ่งยกเลิกไปใน พ.ศ. 2544

ในพ.ศ. 2548 เวลา 49 ปี หลังจากเปิดบริการสาขารถเคลื่อนที่แห่งแรก หรือ 4 ปี หลังการยกเลิกสาขาเคลื่อนที่สาขาสุดท้ายธนาคารออมสินก็รื้อฟื้นบริการรถเคลื่อนที่อีกครั้งโดยเป็นรถเคลื่อนที่ (Mobile Unit) แบบใหม่ที่มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้นด้วยการให้บริการในลักษณะออนไลน์ผ่านระบบ GPRS ซึ่งทำให้ประชาชนที่อยู่นอกพื้นที่การให้บริการของธนาคารสามารถใช้บริการทางการเงินจากรถเคลื่อนที่ได้เสมือนกับการเข้าไปใช้บริการที่สาขานาคาร การบริการรถเคลื่อนที่นอกจากจะเพื่อสร้างโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนแก่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลแล้ว ยังเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการออมในหมู่ประชาชนอีกด้วย

บริการรถเคลื่อนที่เน้นไปที่บริการทางการเงิน ทั้งด้านบริการฝาก-ถอนเงิน บริการรับคำขอใช้สินเชื่อ บริการ ATM รวมทั้งบริการให้คำปรึกษาด้านการเงิน โดยจะปรับรูปแบบแนวทางในการให้บริการของรถเคลื่อนที่แต่ละคันตามความเหมาะสมของ พื้นที่ที่รถเคลื่อนที่เข้าไป

นอกจากการให้บริการในรูปแบบรถเคลื่อนที่แล้ว ธนาคารออมสินยังได้เตรียมเปิดให้บริการ Delivery Service Banking ซึ่งเป็นบริการรูปแบบใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า โดยธนาคารจะให้ลูกค้าที่ใช้บริการเป็น ประจำลงทะเบียนเพื่อใช้บริการ Delivery Service Banking กับธนาคารและเมื่อ ถึง

เวลาที่ต้องการใช้บริการให้โทรมาแจ้งรายชื่อและนัดเวลาธนาคารก็จะส่ง เจ้าหน้าที่เดินทางไปให้บริการแก่ลูกค้า ณ สถานที่ที่ได้มีการนัดหมายไว้ ในเบื้องต้นธนาคารจะเปิดนําร่อง 5 สาขาในเขตกรุงเทพมหานคร และมีรถจักรยานยนต์ Delivery Service Banking ให้บริการ 6 คัน

ภาพที่ 23 ธนาคารออมสินจัดให้มีรถออกให้บริการรับฝาก - ถอน แก่ประชาชน (สมัยก่อน)

ภาพที่ 23 ธนาคารออมสินจัดให้มีรถออกให้บริการรับฝาก - ถอน แก่ประชาชน (ปัจจุบัน)

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดวงเงินสินเชื่อ

การกำหนดวงเงินสินเชื่อ หมายถึง จำนวนวงเงินสูงสุดที่ผู้ขายยอมให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้ในช่วงระยะเวลาที่กำหนด ปัจจัยที่ผู้ขายควรพิจารณา อันได้แก่ "C's" ต่างๆคือ Character Capacity Capital Collateral และ Condition ซึ่งหมายถึง อุปนิสัย ความสามารถในการชำระหนี้ เงินทุน หลักประกัน และภาวะเศรษฐกิจนั่นเอง แต่ปัจจัยที่พิจารณาต่อไปนี้เป็นปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งจากด้านผู้ขอและผู้ให้สินเชื่อประกอบกันเป็นปัจจัยที่ช่วยประเมินความสามารถ และความตั้งใจในการชำระหนี้ของลูกหนี้ขณะเดียวกันก็ประเมินความพร้อมของผู้ขายที่จะให้สินเชื่อและกำหนดวงเงิน มีปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ขนาดธุรกิจของผู้ให้สินเชื่อ
2. หลักของการกระจายความเสี่ยง
3. ประเภทธุรกิจของผู้ขอสินเชื่อ
4. ระยะเวลาของสินเชื่อ
5. สภาพทางธุรกิจ
6. นโยบายการจำหน่ายสินค้าของเจ้าหนี้
7. วัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ
8. ความสามารถในการบริหาร
9. คู่แข่งขัน

10. ยอดสินเชื่อรวม หมายถึง ยอดหนี้สินรวมในธุรกิจของผู้ขอสินเชื่อนั่นเอง ผู้ให้สินเชื่อจะใช้รายงานทางการเงินของผู้ขอสินเชื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบสัดส่วนของหนี้สินเปรียบเทียบกับเงินทุน

สินเชื่อธุรกิจของธนาคารออมสิน

ธนาคารเปิดให้บริการสินเชื่อ แก่บุคคลรายย่อยทั่วไปผ่านเครือข่ายสาขา ซึ่งเป็นแนวทางที่ธนาคารมุ่งเน้น เพราะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้สูงมากขึ้นได้โดยตรง โดยปัจจุบัน ธนาคารได้เปิดให้สินเชื่อประเภทต่างๆ แก่ประชาชนทั่วไป โดยคำนึงถึงประโยชน์ ที่ประชาชนจะได้รับเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ธนาคารออมสินมีการให้ธุรกิจกู้สินเชื่อ ดังนี้

1. สินเชื่อเพื่อธุรกิจ
 - 1.1 **สินเชื่อแฟคตอริง** เป็นสินเชื่อที่ธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่เป็นผู้อนุมัติ
 - 1.2 **สินเชื่อโทรทงเอนกประสงค์** เป็นสินเชื่อที่ดูจากภาษีเงินได้ และงบกำไรขาดทุน ในการขอสินเชื่อไม่เกิน 500,000 บาท ธนาคารออมสินสาขาสามารถทำการอนุมัติสินเชื่อเองได้ โดยไม่ต้องส่งสำนักงานใหญ่
 - 1.3 **สินเชื่อเพื่อการประกอบธุรกิจ**
2. สินเชื่อตามนโยบายรัฐ

2.1 สินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่

2.2 **สินเชื่อธุรกิจห้องแถว** เป็นสินเชื่อถ้าหากมีหลักทรัพย์ค้ำประกันสามารถกู้ได้ไม่เกิน 2,000,000 บาท พิจารณาจากหลักทรัพย์ค้ำประกัน หากไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันก็สามารถกู้ได้ไม่เกิน 500,000 บาท ธนาคารออมสินสาขาสามารถทำการอนุมัติสินเชื่อเองได้โดยไม่ต้องส่งสำนักงานใหญ่

2.3 **สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน** เป็นสินเชื่อที่กู้ไม่มาก โดยไม่เน้นคนค้า ดูเอกสารรายรับ - รายจ่าย ประกอบกิจการขนาดเล็ก กู้รายละเอียดไม่เกิน 200,000 บาท ธนาคารออมสินสาขาสามารถทำการอนุมัติสินเชื่อเองได้ โดยไม่ต้องส่งสำนักงานใหญ่

2.4 สินเชื่อเพื่อพัฒนาชนบท

ในการขอกู้สินเชื่อนั้นทางธนาคารสาขาจะให้คณะกรรมการสาขา/เขต ตามอำนาจหน้าที่ เป็นผู้อนุมัติในการให้สินเชื่อธุรกิจยกเว้นสินเชื่อเพื่อธุรกิจ - แฟลคตอริง สาขาไม่มีสิทธิอนุมัติ และจะส่งเรื่องไปที่สำนักงานใหญ่เพื่อทำการพิจารณาในการให้สินเชื่อเพื่อธุรกิจ - แฟลคตอริง

โดยการขอสินเชื่อนั้นจะต้องมีงบการเงินเพื่อทำการนำเสนอให้กับเจ้าหน้าที่สินเชื่อพิจารณา ยกเว้นแต่สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชนที่ใช้เอกสารรายรับ - รายจ่าย ในการพิจารณาให้สินเชื่อ

เอกสารในการขอสินเชื่อธุรกิจ

1. หนังสือทะเบียนการค้า
2. หนังสือบริคณห์สนธิ
3. มติที่ประชุม (ผู้มีอำนาจลงนาม)
4. งบการเงิน
 - 4.1 งบแสดงฐานะการเงิน **“ใช้ฉบับปัจจุบัน”**
 - 4.2 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น **“ใช้ฉบับปัจจุบัน”**
 - 4.3 งบกระแสเงินสด **“ใช้ฉบับปัจจุบัน”**
 - 4.4 หมายเหตุประกอบงบการเงิน ใช้ฉบับปัจจุบัน **“ใช้ฉบับปัจจุบัน”**
 - 4.5 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ **“ใช้ฉบับย้อนหลัง 3 ปี”**
 - 4.6 บัญชีรายรับ - รายจ่าย **“กรณีกู้สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน”**
5. เอกสารการยื่นภาษีของกิจการ
6. เอกสารการหักภาษี ณ ที่จ่าย (ถ้ามี)

ขั้นตอนการวิเคราะห์ในการให้สินเชื่อธุรกิจ

1. ความสำเร็จธุรกิจประเภทอะไร และมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร เพื่อให้เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะได้จัดประเภทสินเชื่อให้กับลูกค้าตามประเภท และวัตถุประสงค์ของกิจการ
2. มีหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือไม่ (ต้องมีหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน) วงเงินให้ 80% ในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ค้ำประกัน หากไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันแต่ บยส. (บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม) จะพิจารณาเป็นกรณีไป
3. งบการเงิน คือ งบแสดงฐานะการเงิน , งบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ , งบแสดงการ-เปลี่ยนแปลง ส่วนของผู้ถือหุ้น , งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน
 - 3.1 งบแสดงฐานะการเงิน เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะดูเพิ่มเติม (แนบงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ) ว่าหากกำไรสุทธิ มีสินทรัพย์ตัวไหนเพิ่ม โดยใช้งบล่าสุด
 - 3.2 งบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะเน้นในการวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนเป็นพิเศษ โดยใช้บย้อนหลัง 3 ปี
 - 3.2.1 ผลการดำเนินงานกำไรสุทธิ เจ้าหน้าที่จะดูว่ากิจการสามารถที่จะชำระหนี้ให้กับธนาคารหรือไม่ และหากกิจการเกิดผลกำไรสุทธินั้นมีสินทรัพย์ตัวไหนเพิ่มบ้าง
 - 3.2.2 ผลการดำเนินงานขาดทุนสุทธิ เจ้าหน้าที่จะดูว่ามีเอกสารแนบ (หมายเหตุประกอบงบการเงิน) เพื่อดูว่าขาดทุนเนื่องจากสาเหตุใดอาจมีรายการชดเชยผลการขาดทุนได้หรือเปล่า เช่น การผิดรอจำหน่ายในปีหน้า
- ** ในการทำงบการเงินบริษัทฯ จะจัดทำงบการเงินเป็น 2 ประเภท คือ กำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิ โดยกำไรสุทธิจัดทำขึ้นเพื่อขอสินเชื่อและขาดทุนสุทธิเพื่อยืนยันภาษี ดังนั้นเจ้าหน้าที่สินเชื่อจึงดูเอกสารงบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ เป็นพิเศษ
- 3.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะดูเกี่ยวกับทุนหมุนเวียน ส่วนแบ่งในหุ้นที่เปอร์เซ็นต์ เพราะบางกรณีผู้ถือหุ้นบางคนกู้เงินไม่ได้มาร่วม โดยใช้งบล่าสุด
- 3.4 งบกระแสเงินสด เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะดูเกี่ยวกับสภาพคล่องของเงินสดว่ามีสภาพคล่องในการหมุนเวียนแค่ไหนมีเงินหมุนเวียนในบริษัทอย่างไร
- 3.5 หมายเหตุประกอบงบการเงิน เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะดูเกี่ยวกับเอกสารแนบต่างๆ ในการให้สินเชื่อ
4. Statement ย้อนหลัง 6 เดือน ว่ามีความเคลื่อนไหวหรือเปล่า เพราะในการให้สินเชื่อ นั้น ต้องความเคลื่อนไหวของ Statement ตลอดเวลาเพื่อดูสภาพคล่อง ในการเรียกเก็บเงิน
5. มีการเสียภาษีถูกต้องตามกฎหมายหรือเปล่า

วิเคราะห์เอกสารทั้งหมดว่าเหมาะสมกับการปล่อยสินเชื่อธุรกิจหรือเปล่า เช่น ผู้สินเชื่อเพื่อไปต่อเติมสร้างโรงงาน ว่ามี Order จริงหรือไม่ คำนึงกับการต่อเติมโรงงาน โดยดูจากกำไรที่เกิดขึ้น ในอนาคตมีการเปิด

ตลาดได้มากแค่ไหนในการบริหารด้านสินเชื่อที่มีประสิทธิภาพนั้น การวิเคราะห์เครดิต (Credit Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการที่ธนาคาร และสถาบันการเงิน

กมลรัตน์ เกียรติรอด. (2551) กล่าวว่า การบริหารสินเชื่อจากความสามารถในการชำระหนี้จากรายอื่น ในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องสินเชื่อ นั้น ธุรกิจไม่เพียงแต่ต้องประเมินจากลูกค้า เพื่อตัดสินใจว่าควรให้หรือไม่ ควรให้สินเชื่อเท่านั้น แต่ธุรกิจยังต้องประเมินลูกค้า เพื่อกำหนดวงเงินสินเชื่อ เพื่อที่จะให้แก่ลูกค้าอีกด้วย และกำหนดวงเงินสินเชื่อ เป็นงานสำคัญ ที่ผู้บริหารต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ และจัดทำขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ทั้งนี้เพราะหากธุรกิจไม่กำหนดวงเงินสินเชื่อให้แก่ลูกค้าแต่ละรายแล้ว ลูกค้าที่ได้รับอนุมัติให้สินเชื่อรายใดรายหนึ่งอาจทำการซื้อเชื่อมากเกินไปจนเกินความจำเป็น หรือกู้เงินเกินความสามารถในการชำระหนี้ได้ นอกจากนี้ยังเป็นการตัดโอกาสลูกค้าที่ต้องการให้สินเชื่อรายอื่นๆ ที่มาทีหลังเนื่องจากธุรกิจมีทรัพยากรอันจำกัด จึงกล่าวได้ว่าการให้สินเชื่อโดยไม่จำกัดวงเงินสินเชื่อก่อให้เกิดความเสี่ยงสูงแก่ผู้ให้สินเชื่อ

วงเงินสินเชื่อ ซึ่งหมายถึง จำนวนสูงสุดของหนี้สินที่ธุรกิจยอมให้แก่ลูกค้าอันเกิดจากการใช้สินเชื่อในรูปแบบของสินค้า บริการ หรือเงินสด

วัตถุประสงค์ของการกำหนดวงเงินสินเชื่อของธุรกิจ มีดังนี้คือ

1. เป็นแนวทางในการบริหารและควบคุมสินเชื่อของผู้บริหาร
2. เป็นแนวทางในการกำหนดความเสี่ยง
3. เป็นแนวทางในการส่งเสริมสินเชื่อแก่ธุรกิจ

ลักษณะวงเงินสินเชื่อ

1. การกำหนดตามขนาดของใบสั่งซื้อ เป็นการกำหนดวงเงินสินเชื่อที่รวมยอดขายทั้งหมด หรือกำหนดเป็นจำนวนวงเงินรวม ของใบสั่งซื้อทั้งหมด ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การกำหนดวงเงินสินเชื่อโดยวิธีนี้เหมาะที่จะใช้กับองค์การที่มีการกระจายอำนาจในการให้สินเชื่อ วิธีนี้จะช่วยให้การดำเนินการตามใบสั่งซื้อทำได้เร็วขึ้น เพราะไม่ต้องเสียเวลาวิเคราะห์และตรวจสอบเครดิตของลูกค้า

2. การกำหนดยอดคงเหลือ เป็นการกำหนดวงเงินสินเชื่อของลูกค้าโดยการควบคุมยอดรวมบัญชีลูกหนี้มิให้สูงกว่ากำหนด การสั่งซื้อหลังจากยอดคงเหลือบัญชีลูกหนี้ครบวงเงินแล้วจะได้รับอนุมัติแต่ยังไม่มีการจัดส่งจนกว่าลูกค้าจะมีการชำระหนี้เดิมที่ ทำให้ยอดคงเหลือลูกหนี้ตามบัญชีไม่เกินวงเงินสินเชื่อที่กำหนด โดยวิธีนี้จะช่วยป้องกันมิให้ลูกค้าสั่งซื้อมากเกินไปจนเกินความจำเป็นและเป็นการลดความเสี่ยงของธุรกิจ เช่น บริษัท ชลดา จำกัด กำหนดให้ นายเถลิงศักดิ์ ซึ่งเป็นพ่อค้าส่งรายย่อยสั่งซื้อได้ครั้งละ 5,000 บาท แต่ทั้งนี้ยอดบัญชีคงเหลือลูกหนี้จะต้องไม่เกิน 50,000 บาท หมายความว่า นายเถลิงศักดิ์ สามารถสั่งซื้อได้ทุกครั้งที่ต้องการ การสั่งซื้อแต่ละครั้งอาจมีมูลค่าต่ำกว่า 5,000 บาทก็ได้ แต่ยอดบัญชีคงเหลือของลูกหนี้ก่อนสั่งซื้อกับการสั่งซื้อใหม่ไม่ควรเกิน 50,000 บาท ถ้ายอดรวมลูกหนี้สูงกว่า 50,000 บาท นายเถลิงศักดิ์ ต้องชำระหนี้เดิม

บางส่วนก่อนจึงจะส่งสินค้าให้ตามใบสั่งซื้อใหม่ ยอดคงเหลือในบัญชีลูกหนี้จึงถูกใช้เป็นเกณฑ์การกำหนดวงเงินสินเชื่อ

3. การกำหนดเป็นช่วงเฉพาะ เป็นการกำหนดวงเงินสินเชื่อที่ระยะเวลาเฉพาะช่วงหนึ่งๆ ที่ยอมให้สินเชื่อ เช่น กำหนดวงเงินสินเชื่อ 10,000 บาทต่อเดือน หมายความว่า การสั่งซื้อในแต่ละเดือนต้องมีมูลค่าไม่เกิน 10,000 บาท โดยพนักงานขายมีสิทธิอนุมัติใบสั่งซื้อ การสั่งซื้อที่เกินไปกว่านั้นจะต้องได้รับเป็นรายการจากผู้บริหารระดับสูงผู้ขายจะไม่สนใจยอดรวมลูกหนี้ แต่จะให้ความสนใจและตรวจสอบเฉพาะยอดซื้อในแต่ละเดือนมิให้เกินกว่าที่กำหนดไว้ในวงเงิน วิธีการนี้ให้ประโยชน์กับองค์การธุรกิจที่อำนาจอนุมัติสินเชื่ออยู่ที่ส่วนกลางซึ่งต้องการควบคุมการสั่งซื้อใบสั่งซื้อจึงต้องผ่านกระบวนการตามขั้นตอนเพื่อตรวจสอบและบันทึกข้อมูลก่อนการอนุมัติ

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. (2542) ได้กล่าวถึง ข้อสมมติการจัดทำงบการเงิน

1. เกณฑ์คงค้าง (accrual basic) รายการและเหตุการณ์ทางบัญชีจะรับรู้เมื่อเกิดขึ้น (earned) มิใช่เมื่อมีการรับหรือจ่ายเงินสด (realized) หรือได้รับหรือจ่ายสิ่งซึ่งสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ในอนาคต (realizable) นอกจากนี้รายการต่าง ๆ จะบันทึกและแสดงในงบการเงินตามงวดที่เกิดรายการตัวอย่างการขายสินค้าเป็นเงินสด หรือ การขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ รายได้เกิดขึ้นแล้วหากมีการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่เป็นสาระสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว ดังนั้นการรับรู้เป็นรายได้ของงวด โดยยึดเรื่องที่เกิดขึ้นมิใช่การรับเงิน เป็นเกณฑ์การรับรู้รายได้ แต่ถ้าหากลูกค้าจ่ายเงินล่วงหน้าค่าสินค้า รายได้ยังไม่เกิดขึ้น เพราะยังไม่มีมีการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่เป็นสาระสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อ กรณีนี้จะรับรู้เป็นรายได้รับล่วงหน้า หรือหนี้สินการจ่ายค่าใช้จ่ายเป็นเงินสด หรือค่าใช้จ่ายค้างจ่าย ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นแล้ว หากได้รับการบริการแล้วในงวดนั้น ถึงแม้จะได้จ่ายเป็นเงินสด หรือยังไม่จ่ายเงินก็ตาม ถือเป็นค่าใช้จ่ายในงวดนั้น โดยยึดการเกิดขึ้นมิใช่การจ่ายเงิน แต่ถ้าหากเป็นค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า ถือว่าค่าใช้จ่ายยังไม่เกิดขึ้น เพราะยังไม่ได้รับบริการในงวดนั้นแต่มีการจ่ายเงินแล้ว กรณีนี้จะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า หรือสินทรัพย์การใช้เกณฑ์คงค้างในการจัดทำงบการเงิน จะทำให้ข้อมูลที่แสดงในงบการเงินสะท้อนฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการได้ถูกต้องกว่าเกณฑ์เงินสด (cash basic) เนื่องจากงบการเงินควรแสดงข้อมูลในอดีตที่เกิดขึ้นแล้ว มิใช่แสดงการรับหรือจ่ายเงินสด หรือรายการเทียบเท่าเงินสด

2. การดำเนินงานต่อเนื่อง (going concern) กิจการไม่มีเจตนาหรือความจำเป็นที่จะเลิกกิจการ หรือลดขนาดของการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ ข้อสมมตินี้มีความสำคัญมากถ้าหากไม่มีข้อสมมตินี้ การกำหนดวงบัญชี หรือรอบระยะเวลาบัญชีจะยุ่งยากมาก เพราะไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่ากิจการจะเลิกเมื่อไร นอกจากนี้การวัดมูลค่าของสินทรัพย์ ไม่อาจใช้ราคาทุนเดิม หรือราคาอื่นที่เหมาะสม แต่ต้องใช้ราคาบังคับขายหากคาดว่าจะมีการเลิกกิจการในอนาคตอันใกล้ นอกจากนี้จะมีปัญหาเรื่องการคิดค่าเสื่อมราคา หรือค่าตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ที่เสื่อมสภาพ เพราะไม่สามารถประมาณอายุการใช้งานของสินทรัพย์ได้ และไม่สามารถแยกประเภท

รายการสินทรัพย์ และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียน และไม่หมุนเวียนได้ ตลอดจนไม่สามารถรับรู้รายจ่ายฝ่ายทุนเป็นสินทรัพย์แล้วตัดจำหน่ายตามระยะเวลาที่เหมาะสมแต่ถ้ากิจการมีเจตนาหรือความจำเป็นที่ไม่สามารถให้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องต่อไปได้ เช่นกิจการกำลังอยู่ในสถานะมีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือถูกฟ้องล้มละลาย กิจการอาจใช้เกณฑ์อื่นในการจัดทำงบการเงิน แต่ต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้กิจการไม่สามารถใช้เกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องรวมทั้งเปิดเผยเกณฑ์บัญชีอื่นที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน

สุเมธ หาญเทพินทร์ (2548) ได้กล่าวว่า ข้อมูลทางบัญชี หมายถึง ข้อมูลทางการบัญชีที่สามารถนำมาใช้ในการพิจารณาว่า ข้อมูลใดมีประโยชน์มากกว่า ข้อมูลใดมีประโยชน์น้อยกว่า อย่างไรก็ตามข้อมูลทางการบัญชีที่ได้จากวิธีปฏิบัติแต่ละวิธีอาจจะมีลักษณะเชิงคุณภาพแต่ละลักษณะไม่เท่ากัน ดังนั้นจะต้องพิจารณาให้ได้ว่าลักษณะใดที่สำคัญที่สุดในการวิเคราะห์สถานการณ์ขณะนั้น

โดยข้อมูลทางการบัญชีอาจหมายถึงงบการเงิน , Bank Statement และบัญชีรายรับ - รายจ่าย ฯลฯ ดังนี้

1. งบแสดงฐานะการเงิน (Statement of Financial Position) หมายถึง รายงานที่แสดงฐานะการเงินของกิจการ โดยแสดงถึงสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันใดวันหนึ่ง ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (และมาตรฐานการบัญชี) งบแสดงฐานะการเงินแสดงถึงผลกระทบรวมสุทธิของรายการบัญชี ณ วันใดวันหนึ่ง โดยงบแสดงฐานะการเงิน ชื่อเดิมคือ งบดุล (Balance Sheet) โดยให้เหตุผลว่างบแสดงฐานะการเงินเป็นชื่อที่สะท้อนถึงหน้าที่ของงบการเงินได้ดีและสอดคล้องกับแม่บทการบัญชีที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการ ส่วนงบดุลเป็นชื่อที่สะท้อนให้เห็นถึงการบันทึกด้วยระบบบัญชีคู่ที่ด้านเดบิตต้องเท่ากับด้านเครดิตเท่านั้น ไม่ได้แสดงถึงเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ของงบการเงิน

2. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Income Statement) หมายถึง รายงานที่แสดงถึงผลการดำเนินงานของกิจการหรือความสำเร็จในการดำเนินงานสำหรับงวดเวลาหนึ่ง โดยจะแสดงให้เห็นทราบถึงรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในงวดบัญชานั้น ผู้ใช้งบการเงินใช้รายงานนี้ในการพิจารณาความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ผลตอบแทนจากการลงทุน และพิจารณาให้สินเชื่อแก่กิจการ งบกำไรขาดทุนจึงให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ลงทุนและเจ้าหนี้ในการประเมินจำนวน จังหวะเวลาและความแน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต

3. งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น หมายถึง งบการเงินที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้เป็นเจ้าของ ถ้าเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว จะประกอบด้วยบัญชีทุน และบัญชีเงินถอน หากเป็นกิจการห้างหุ้นส่วน จะประกอบด้วยบัญชีทุนและบัญชีเงินสะสมของหุ้นส่วนแต่ละคน ถ้าเป็นกิจการบริษัทจำกัด จะเรียกว่างบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนของผู้ถือหุ้นจะเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการเพิ่มทุน ถอนทุน กำไร ขาดทุน และแบ่งผลตอบแทนคืนแก่เจ้าของ และในทางปฏิบัติกิจการในรูปบริษัทอาจจะมีงบกำไร (ขาดทุน) สะสมเพื่อแสดงรายละเอียดของการเพิ่มขึ้นและลดลงในระหว่างปีของกำไรสะสม

4. งบกระแสเงินสด หมายถึง รายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาและการใช้ไปของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีโดยแสดงแยกตามประเภทของกิจกรรมของ

กิจการ ซึ่งได้แก่ กิจกรรมดำเนินงาน (Operating Activities) กิจกรรมลงทุน (Investing Activities) และ กิจกรรมจัดหาเงิน (Financing Activities)

5. หมายเหตุประกอบงบการเงิน หมายถึง ข้อมูลที่นำเสนอเพิ่มเติมจากที่แสดงใน งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และ งบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบงบการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำอธิบายรายการ รายละเอียดของรายการ ต่างๆ ที่แสดงในงบการเงินและข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่ไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้รายการใน งบการเงินที่นำเสนอ ข้อพิจารณาโดยรวมการนำเสนองบการเงินโดยถูกต้องตามที่ควรและ เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี

6. Bank Statement หมายถึง ในภาษาทางการเงินธนาคารหมายความว่า การเคลื่อนไหวทางบัญชี ทั้งนี้กรณีมีสมุดคู่ฝากอยู่แล้วสามารถ Update สมุดคู่ฝากได้และใช้เป็น Bank Statement ได้แต่กรณีสมุดคู่ฝาก ไม่ได้ถูก Update เป็นประจำธนาคารจะทำการ รวมยอดเป็นรายการ ดังนั้นคุณต้องขอหนังสือรับรองของ ธนาคาร แต่อย่างไรก็ตามจะไม่เป็นประโยชน์เลยถ้าคุณไม่มีกระแสเงินสดเข้า - ออกบัญชี ทั้งนี้เนื่องจาก ธนาคารไม่ได้รู้จักธุรกิจของคุณทุกคน งบการเงินของธุรกิจ SMEs โดยเฉลี่ยมีความผิดพลาดสูง ธนาคารจึง อ้างอิงกระแสเงินสดเข้า - ออกบัญชี หรือ Bank Statement ในการประเมินรายได้ ดังนั้นการเดินบัญชีจึงเป็น สิ่งสำคัญที่จะสร้างประวัติธุรกิจของคุณกับธนาคาร และเป็นเครื่องมือช่วยให้อนุมัติสินเชื่อได้ง่ายขึ้น

7. บัญชีรายรับ - รายจ่าย หมายถึง แบบบันทึกรายการรับเงินหรือจ่ายเงิน ที่เกิดขึ้นจริง โดยมี ส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้

- 7.1 ชื่อบัญชีรายรับ-รายจ่าย
- 7.2 วัน เดือน ปี ที่เกิดรายรับ-รายจ่าย
- 7.3 รายการรับเงินหรือจ่ายเงิน
- 7.4 จำนวนเงินที่รับหรือจ่ายจริง
- 7.5 ยอดรวมรายรับและรายจ่ายทั้งหมด
- 7.6 ยอดเงินคงเหลือเมื่อรายรับสูงกว่ารายจ่าย

สรุป อยู่เจริญกิจ (2542) กล่าวว่า การวิเคราะห์ฐานะทางการเงินของลูกค้าในด้านต่าง ๆ เช่น สภาพ คล่อง ความสามารถในการหารายได้ และการชำระหนี้ ความมั่นคงทางการเงิน ความสามารถในการดำเนิน กิจการ เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการให้เครดิตสินเชื่อ หรือขยายสินเชื่อแก่ลูกค้าธนาคาร โดยทั่วไปจะใช้หลักการวิเคราะห์สินเชื่อที่คล้ายคลึงกัน และมีนโยบายหลักในการวิเคราะห์ คือ นโยบาย 5C (C's Policy) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. Character คือ คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ เป็นการวิเคราะห์ถึงอุปนิสัยใจคอ และพฤติกรรมของผู้ขอ สินเชื่อ ว่ามีความรับผิดชอบและความเต็มใจในการชำระหนี้มากน้อยเพียงใดโดยพิจารณาได้เป็น 2 ประเภท คือ

ก. คุณสมบัติและประวัติส่วนตัว อุปนิสัยทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว อายุ นิติภาวะ การค้า สังคม ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบต่อนี้สิน ความตรงต่อเวลาในการชำระหนี้ ความสม่ำเสมอในการชำระหนี้ ชื่อเสียงส่วนตัว เป็นต้น

ข. คุณสมบัติเฉพาะด้าน เช่น หน้าที่การงาน ความสามารถ ความชำนาญ ประสบการณ์ ความคิดความอ่าน เป็นต้น

2. Capital คือ ทุนของธุรกิจ เป็นการวิเคราะห์ถึงฐานะการเงิน ซึ่งได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน และ ทุนของธุรกิจนั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร สำหรับทุนของธุรกิจนั้น หมายถึง ส่วนที่เจ้าของหรือผู้ประกอบการนำมาลงไว้ในธุรกิจ ในการวิเคราะห์จะพิจารณาส่วนของสินทรัพย์ที่มีเหนือ หนี้สิน เพื่อเป็นหลักประกันความปลอดภัยในกรณีที่คุณสมบัติ และความสามารถ ในการชำระหนี้ ของผู้ขอกู้ไม่ค่อยดีนัก โดยดูจากอัตราส่วนกำไรต่อทุน และอัตราส่วน หนี้สินต่อทุน อย่างไรก็ตาม มีข้อควรระวังว่าส่วนของเจ้าของที่รวมทั้งสินทรัพย์ที่มีตัวตน และไม่มีตัวตนจะมีมูลค่าเท่าใด แยกเป็น สัดส่วนได้หรือไม่ในกรณีที่จะต้องมีการชำระบัญชี

3. Capacity คือ ความสามารถในการชำระหนี้สิน เป็นการวิเคราะห์สมรรถภาพในการหารายได้ ถ้าเป็นการขอสินเชื่อส่วนบุคคล จะพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ ในรูปค่าจ้างเงินเดือน รายได้อื่น ๆ เป็นหลัก แต่ถ้าเป็นนิติบุคคลจะวิเคราะห์ถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจเพื่อดูความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดยวิเคราะห์ รายได้ รายจ่าย และกำไรของธุรกิจจะใช้พิจารณาจากงบการเงิน แผนการบริหารงาน แผนการชำระเงินคืน โดยปกติเงินที่จะนำมาชำระหนี้ควรจะเป็นเงินรับสุทธิจากการดำเนินงาน นั่นคือ กำไรของธุรกิจ นั่นเอง

4. Collateral คือ หลักประกันในการพิจารณา และตัดสินใจเกี่ยวกับเครดิตหลักประกันเพียงอย่างเดียว ย่อมไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจต้องพิจารณาร่วมกับปัจจัยอื่นๆ ด้วยประกันเป็นเพียงการช่วยลดความเสี่ยงภัยทางการเงิน ในกรณีที่ผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงิน ในอนาคตไม่เป็นไปตามที่คาดคะเนไว้ คือเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี หลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกัน ได้แก่ ที่ดิน โรงเรือน สิทธิการเช่า พันธบัตร หุ้นของบริษัทอื่น หรือ บุคคลที่เชื่อถือได้มาค้ำประกัน

5. Condition คือ สภาพการณ์ทั่วไป เช่น ภาวะเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐบาล การเมือง กฎหมาย ภาษี ดินฟ้าอากาศ การขึ้นราคาของน้ำมันดิบ ปัญหาวัตถุดิบ ปัญหาแรงงาน การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ภาวะเงินเฟ้อ เทคโนโลยี เทคนิคการผลิต เป็นต้น ซึ่งอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการชำระหนี้ได้ จำเป็นจะต้องวิเคราะห์ให้ได้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธุ์ (2554) ระบุว่าข้อมูลทางการบัญชี มีความสำคัญและจำเป็น ต่อผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่การบริหารที่สำคัญได้แก่

1) การวางแผน (Planning) เป็นสิ่งที่องค์กรต้องการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การวางแผนเป็นสะพานเชื่อมระหว่างเหตุการณ์ปัจจุบันและอนาคตซึ่งทำได้โดยการ ให้อรรถประโยชน์เป้าหมายผลลัพธ์ที่ต้องการ การวางแผน

จึงต้องอาศัยการกำหนดกลยุทธ์ที่ประสิทธิภาพ แม้ว่าพื้นฐานของการจัดการโดยทั่วไปเป็นงานของผู้บริหาร การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการปฏิบัติตามกลยุทธ์ให้ประสบความสำเร็จและการประเมินกลยุทธ์ เพราะว่า การจัดการองค์กร การจูงใจ การจัดบุคคลเข้าทำงาน และกิจกรรมควบคุม ขึ้นกับการวางแผน กระบวนการวางแผนจะต้องประกอบด้วยผู้บริหารและพนักงานภายในองค์กร การวางแผนจะช่วยให้องค์กร กำหนดข้อดีจากโอกาสภายนอกและทำให้เกิดผลกระทบจากอุปสรรคภายนอกต่ำสุด โดยต้องมองเหตุการณ์ ในอดีตและปัจจุบันเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การวางแผน ประกอบด้วย การพัฒนาภารกิจ (Mission) การคาดคะเนเหตุการณ์ปัจจุบัน เหตุการณ์อนาคต และแนวโน้ม การกำหนดวัตถุประสงค์ และการเลือกกลยุทธ์ที่ใช้ การวางแผนจะช่วยให้ธุรกิจปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงของ ตลาดและสามารถ กำหนดเป้าหมายได้ การบริหารเชิงกลยุทธ์นั้นต้องการให้องค์กรติดตามในลักษณะเชิงรุก (Proactive) มากกว่าที่จะเป็นเชิงรับ (Reactive) องค์กรที่ประสบความสำเร็จจะต้องควบคุมอนาคตขององค์กรมากกว่าที่จะรอรับผล จาก อิทธิพลสภาพแวดล้อมภายนอกและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การตัดสินใจ (Decision Making) ถือเป็นส่วนหนึ่ง ของการวางแผน การปรับตัวเป็นสิ่งจำเป็นเพราะว่ามีการเปลี่ยนแปลงของตลาด เศรษฐกิจ และคู่แข่งกันทั่วโลก จุดเริ่มต้นของความสำเร็จที่ดีของธุรกิจคือการวางแผนที่เหมาะสม เห็นผลได้จริง ยืดหยุ่น มีประสิทธิผล และทรงประสิทธิภาพ

2) การจัดการองค์กร (Organizing) จุดมุ่งหมายของการจัดการองค์กรคือ การใช้ความพยายามทุกกรณี โดยการกำหนดงานและความสำคัญของอำนาจหน้าที่ การจัดการองค์กร หมายถึง การพิจารณาถึงสิ่งที่ต้องการ ทำและผู้ที่ทำรายงานมีตัวอย่างในประวัติ ศาสตร์ของธุรกิจที่มีการจัดองค์กรที่ดี สามารถประสบความสำเร็จ ในการแข่งขันและสามารถเอาชนะคู่แข่งได้ ธุรกิจที่มีการจัดองค์กรที่ดีสามารถจูงใจผู้บริหารและพนักงาน ให้มองเห็นความ สำคัญของความสำเร็จขององค์กร การกำหนดลักษณะเฉพาะของงาน (Work Specialization) โดยการแบ่งงานประกอบด้วยงานที่กำหนดออกมาเป็นแผนก การจัดแผนก และการมอบอำนาจหน้าที่ (Delegating Authority) การแยกงานออกเป็นงานย่อยตามการพัฒนารายละเอียดของงาน (Job Description) และคุณสมบัติของงาน (Job Specification) เครื่องมือเหล่านี้มีความชัดเจนสำหรับผู้บริหารและพนักงาน ซึ่ง ต้องการทราบลักษณะของงาน การกำหนดแผนกใน โครงสร้างขององค์กร (Organization Structure) ขนาดของ การควบคุม (Span of Control) และสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ ต้องการการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้าง เพราะตำแหน่งใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นหรือลดลงหรือรวมกัน โครงสร้าง องค์กรจะต้องระบุถึงวิธีการใช้ทรัพยากรและวิธีการซึ่งวัตถุประสงค์ มีการกำหนดขึ้นในธุรกิจ การสนับสนุน ทรัพยากรและกำหนดวัตถุประสงค์ตามสภาพทางภูมิศาสตร์จะแตกต่างจาก โครงสร้างด้านผลิตภัณฑ์หรือ ลูกค้า รูปแบบทั่วไปของการจัดแผนกคือ ตามหน้าที่ (Functional) ตามฝ่าย (Divisional) ตามหน่วยธุรกิจเชิงกล ยุทธ์ (Strategic business unit) และด้านเมทริกซ์ (Matrix)

3) การนำหรือการสั่งการ (Leading/Directing) เป็นการใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจพนักงานให้ปฏิบัติงานและ นำไปสู่ความสำเร็จตาม เป้าหมายที่ระบุไว้ หรือเป็นกระบวนการจัดการให้สมาชิกในองค์กรทำงานร่วมกันได้

ด้วยวิธีการต่างๆ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจอ่องแท้ได้ยาก การนำหรือการสั่งการจึงต้องใช้ความสามารถหลายเรื่องควบคู่กันไป อาทิ ภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร การจูงใจ การติดต่อสื่อสาร ในองค์กร และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น หน้าที่ในการนำหรือสั่งการนี้ มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าหน้าที่อื่น เพราะผู้บริหารต้องแสดงบทบาทของผู้สั่งการอย่างมีคุณภาพ ถ้าไม่เช่นนั้น แผนงานที่วางไว้ตลอดจนทรัพยากรที่จัดเตรียมไว้อาจไม่เกิดประสิทธิผล ถ้าผู้บริหารดำเนินกิจกรรมด้านการสั่งการไม่ดีพอ ดังนั้น การสั่งการจึงเป็นเรื่องของความรู้ความชำนาญ ประสบการณ์ และความสามารถที่จะชักจูงให้พนักงานร่วมกันปฏิบัติงานไปตามเป้าหมายที่กำหนด ไว้ให้องค์กรประสบความสำเร็จตามต้องการ

4) การควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร ถือว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบหรือติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่างๆ ของพนักงาน เพื่อรักษาให้องค์กรดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กร ในเวลาที่กำหนดไว้ องค์กรหรือธุรกิจที่ประสบความล้มเหลวอาจเกิดจากการขาดการควบคุม หรือมีการควบคุมที่ไร้ประสิทธิภาพ และหลายแห่งเกิดจากความไม่ใส่ใจในเรื่องของการควบคุม ละเลยเพิกเฉย หรือในทางกลับกันคือมีการควบคุมมากเกินไปจนเกิดความผิดพลาดขององค์กรเอง การควบคุมจึงเป็นหน้าที่หลักทางการบริหารที่มีความสำคัญ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการทางการบริหาร

สิริพร ใจแพทย์ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้มีประสบการณ์ด้านการวิเคราะห์สินเชื่อของธนาคารออมสินในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 22 ราย จากประชากรทั้งหมด 36 ราย ผลการศึกษาพบว่า การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ สามารถนำไปใช้ในขั้นตอนการวิเคราะห์สินเชื่อและการอนุมัติให้กู้เงิน การรับชำระหนี้ และ ติดตามผลการดำเนินงาน การติดตามหนี้และแก้ไขหนี้ ข้อมูลทางการบัญชีที่นำไปใช้ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบงบการเงิน ใบแจ้งยอดเงินฝากธนาคาร หลักการวิเคราะห์สินเชื่อ ใช้หลักการ C's Policy (หลักการวิเคราะห์เพื่อดูคุณภาพของผู้ขอสินเชื่อ) การวิเคราะห์ร้อยละของยอดรวมแบบแนวตั้ง การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน การวิเคราะห์ใบแจ้งยอดเงินฝากธนาคาร การวิเคราะห์งบกระแสเงินสด การวิเคราะห์เพื่อหาข้อหายอดขาย ณ จุดคุ้มทุนข้อมูลในงบการเงินไม่ได้ให้ข้อมูลที่ครบถ้วนต่อการวิเคราะห์สินเชื่อ และ อาจไม่ใช่ข้อมูลจากการดำเนินงานที่แท้จริง เช่น งบการเงินจัดทำขึ้นเพื่อส่งสรรพากร จึงทำให้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ดังนั้น ธนาคารควรจะทำการศึกษาข้อมูลที่ได้รับจากลูกค้าให้แน่ใจว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงและครบถ้วน

นที ศรีสุทธี (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ข้อมูลทางการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของธนาคารออมสิน ภาค 7 ซึ่งทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจาก คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อของธนาคารออมสิน ภาค 7 จำนวน 45 ราย จากประชากรทั้งหมด 142 ราย ผลการศึกษาพบว่า ในการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของคณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อ จะอาศัยข้อมูลทาง

การเงินของผู้ขอสินเชื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจพิจารณาอนุมัติการให้สินเชื่อ โดยข้อมูลทางการเงินแยกพิจารณาเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพและข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ข้อมูลทางการเงินเชิงคุณภาพประกอบด้วย ข้อมูลด้านหลักประกันและข้อมูลด้านเงินทุน โดยข้อมูลด้านหลักประกันพิจารณาถึงมูลค่าด้านหลักประกันนั้น มีมูลค่าเพียงพอกับจำนวนสินเชื่อที่ยื่นขอหรือไม่ รวมทั้งพิจารณาถึงสิทธิของธนาคารต่อหลักประกันดังกล่าว ข้อมูลด้านเงินทุนพิจารณาถึง ส่วนร่วมทุนของกิจการซึ่งประกอบด้วย จำนวนสินทรัพย์ของผู้ขอสินเชื่อที่มีอยู่ในกิจการ และ จำนวนส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีอยู่ในกิจการของผู้ขอสินเชื่อ ข้อมูลทางการเงินเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ข้อมูลในงบการเงิน ซึ่งจะพิจารณาข้อมูลในงบกำไรขาดทุนเป็นหลักและรองลงมาคือข้อมูลที่อยู่ในงบกระแสเงินสด โดยจะใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สถานะผลการดำเนินงาน และ สถานะทางการเงินของกิจการ โดยจะพิจารณาจากอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขายเป็นหลัก และรองลงมาคือ การวิเคราะห์กระแสเงินสดจากกิจกรรมการดำเนินงานปัญหาที่พบในการใช้ข้อมูลทางการเงินต่อการพิจารณาสินเชื่อ คือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่มีระบบการจัดการทางการเงินที่ดี ไม่มีการบันทึกการขายทางบัญชี ทำให้คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อได้รับข้อมูลในลักษณะการประมาณการ และ ปัญหาการสร้างเอกสารหลักฐานทางการเงินปลอม ทำให้คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อขาดความเชื่อมั่นในข้อมูลทางการเงินดังกล่าว

สิริรัตน์ พัวศิริ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธุรกิจ SMEs กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปาง ทำการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินของธุรกิจ SMEs กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก ในจังหวัดลำปาง แล้วสรุปผลโดยแสดงเป็นร้อยละของการเปิดเผยข้อมูล และ ไม่เปิดเผยข้อมูล โดยงบการเงินที่รวบรวม เลือกเฉพาะกิจการในรูปแบบบริษัทจำกัด ซึ่งมี จำนวน 29 ราย ผลการศึกษาพบว่า งบการเงินของธุรกิจ SMEs กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก ในจังหวัดลำปาง ทุกกิจการได้จัดทำงบดุล งบกำไรขาดทุน และหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการส่วนใหญ่ได้จัดทำแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น แต่ไม่ได้จัดทำงบการเงินเปรียบเทียบ มีการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินและแสดงรายการตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนด บางกิจการได้เปิดเผยข้อมูลผิดจากมาตรฐานการบัญชี เช่น นโยบายสินค้าคงเหลือไม่ได้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ สิทธิเหนือสินทรัพย์ และหลักประกันหนี้สินของรายการสินทรัพย์การดำเนินงานต่อเนื่อง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเสี่ยงผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา คือ ควรจัดให้มีการส่งเสริมกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ให้เข้าใจและสามารถจัดทำข้อมูลทางบัญชีให้อย่างถูกต้อง และโปร่งใสตามหลักการกำกับดูแลที่ดี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐในการจัดเก็บภาษี และเป็นประโยชน์ต่อกิจการในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพในการวางแผนภาษีและมีข้อมูลประกอบในการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินหรือเจ้าหนี้เงินกู้ โดยมีหลักการจัดการข้อมูลทางบัญชีอย่างถูกต้องยุติธรรม โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ รับชำระหนี้ และ ติดตามผลการดำเนินงาน การติดตามหนี้และแก้ไขหนี้ ข้อมูลทางการบัญชีที่นำไปใช้ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด หมายเหตุประกอบงบการเงิน ใบแจ้งยอดเงินฝากธนาคาร หลักการ

วิเคราะห์สินเชื่อ ใช้หลักการ C's Policy (หลักการวิเคราะห์เพื่อคุณภาพของผู้ขอสินเชื่อ) การวิเคราะห์ร้อยละของยอดรวมแบบแนวดิ่ง การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

สุมนา เศรษฐนันท์ (2544) ได้กล่าวถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินตามพระราชบัญญัติการบัญชี 2543 ว่า ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นบริษัทจำกัด และบริษัทมหาชน จำกัด ต้องจัดทำบัญชีต่อไปนี้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกรมทะเบียนการค้า เรื่อง กำหนดชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำ ข้อความ และรายการที่ต้องมีในบัญชี ระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชี พ.ศ.2544

1.บัญชีรายวัน เช่นบัญชีเงินสด บัญชีธนาคาร แยกเป็นแต่ละเลขที่ธนาคาร บัญชีรายวันซื้อ บัญชีรายวันขาย และบัญชีรายวันทั่วไป

2.บัญชีแยกประเภท ได้แก่ บัญชีสินทรัพย์ บัญชีหนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่าย บัญชีแยกประเภทลูกหนี้ บัญชีแยกประเภทเจ้าหนี้

3.บัญชีสินค้า

4.บัญชีรายวัน บัญชีแยกประเภทอื่น และบัญชีแยกประเภทย่อยตามความจำเป็นแก่การทำบัญชีของธุรกิจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางบัญชี ด้านการนำไปใช้ ด้านผลสัมฤทธิ์ของการใช้ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่และพนักงานของธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี รวมทั้งสิ้น 50 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สำหรับขนาดกลุ่มตัวอย่างอ้างอิงใช้วิธีการสูตรคำนวณความคลาดเคลื่อนน้อยกว่า 5%

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 44 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย

1) เพศ ชาย หญิง

2) อายุต่ำกว่า 25 ปี

26 – 40 ปี

41 ปีขึ้นไป

3) สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี แบ่งเป็น

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน

4) สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

บริหารธุรกิจ

ศึกษาศาสตร์

รัฐศาสตร์

บัญชี

อื่นๆ

5) ประสบการณ์ในการทำงาน

น้อยกว่า 5 ปี

ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

6) รายได้ปัจจุบัน

ต่ำกว่า 10,000 บาท

10,001 - 20,000 บาท

20,001 – 30,000 บาท

30,001 บาทขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคาร
ออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัด นนทบุรี ใน 3 ด้านคือ

1.ด้านความรู้ทางบัญชี

2. ด้านการนำไปใช้

3.ด้านผลสัมฤทธิ์

3.การทดสอบ ความเชื่อมั่นโดยหาค่าความเชื่อมั่นด้าน

1.ความรู้ทางบัญชี

2.การนำไปใช้

3.ผลสัมฤทธิ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของธนาคารออมสินในเขตอำเภอบางบัวทองด้านการใช้ข้อมูลทางการบัญชี เกี่ยวกับการบริหารสินเชื่อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีลำดับขั้นการดำเนินงาน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert,1961: 22)
3. ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของโบเชียร์ (Boshier,1971: 3 - 26)

นิตยา วัฒนารณ์ (2534:155 - 159) อัมพร ณ สงขลา (2539: 109 - 108) และเปรมชัย สโรบล (2542: 89 - 95) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม

4. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในเรื่องเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในเขตอำเภอบางบัวทอง การสร้างข้อคำถามได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาตามข้อ 1, 2 และ 3 ประมวลเป็นข้อคำถาม ได้ข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อดังนี้ ด้านความรู้และความเข้าใจ 5 ข้อ ด้านการนำไปใช้ 5 ข้อ ด้านผลสัมฤทธิ์ 5 ข้อ

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักการให้คะแนนของตัวเลือก 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert,1961: 22) ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ประสิทธิภาพมากที่สุด
4	หมายถึง	ประสิทธิภาพมาก
3	หมายถึง	ประสิทธิภาพปานกลาง
2	หมายถึง	ประสิทธิภาพน้อย
1	หมายถึง	ประสิทธิภาพน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักของคำตอบกำหนดตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง ประสิทธิภาพมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง ประสิทธิภาพปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง ประสิทธิภาพน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง ประสิทธิภาพน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้ช่วยนักวิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายจากเจ้าหน้าที่ธนาคารออมสินในเขตอำเภอบางบัวทอง รวมทั้งสิ้น 50 คน มีการแจกแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 50 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 44 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วจำแนกตาม เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงานและรายได้ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ใน 3 ด้านคือ ด้านความรู้ทางบัญชี ด้านการนำไปใช้ด้านผลสัมฤทธิ์โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 เป็นการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ตามตัวแปร เพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงานและรายได้ปัจจุบัน วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความสัมพันธ์ของข้อมูลสร้างตารางแบบสองทาง โดยใช้คำสั่ง Crosstabs

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี
- สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี
- ประสบการณ์ในการทำงาน
- รายได้ปัจจุบัน

ตัวแปรตาม

ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน

- 1.ด้านความรู้ทางบัญชี
2. ด้านการนำไปใช้
- 3.ด้านผลสัมฤทธิ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี” ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอเป็นดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ร้อยละ 75. มีอายุไม่เกิน 25 ปี ร้อยละ 43.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ร้อยละ 97.6 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ร้อยละ 46.2 ประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 54.5 ทำงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ ร้อยละ 46.6 และส่วนใหญ่นำรายได้ปัจจุบัน 10,001 - 20,000 บาท/เดือน ร้อยละ 56.8 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	11	25.0
หญิง	33	75.0
รวม	44	100.0

อายุ

ไม่เกิน 25 ปี	19	43.2
26 – 40 ปี	15	34.1
มากกว่า 40 ปี	10	22.7
รวม	44	100.0

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันที่สำเร็จการศึกษา		
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	40	97.6
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	1	2.4
รวม	41	100.0
สาขาที่สำเร็จการศึกษา		
บริหารธุรกิจ	18	46.2
ศึกษาศาสตร์	3	7.7
รัฐศาสตร์	4	10.3
บัญชี	13	33.3
อื่นๆ	1	2.6
รวม	39	100.0
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	20	45.5
5 ปีขึ้นไป	24	54.5
รวม	44	100.0
รายได้ปัจจุบัน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	1	2.3
10,001 - 20,000	25	56.8
20,001 - 30,000	3	6.8
มากกว่า 30,001 บาท	15	34.1

รวม	44	100.0
ตำแหน่ง		
เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ	13	40.6
พนักงานปฏิบัติการ 4	11	34.4
พนักงานปฏิบัติการ 5	5	15.6
พนักงานปฏิบัติการ 7	3	9.4
รวม	32	100.0

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี

จากการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} \pm SD.$ = 4.15 ± 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้ทางบัญชี ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับมาก $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 4.08 ± 0.72 ประเด็นที่ประสิทธิภาพสูงที่สุด คือ สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 4.20 ± 0.70 และประเด็นที่ประสิทธิภาพน้อยที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 3.93 ± 0.90

ด้านการนำไปใช้ ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับมาก $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 4.12 ± 0.67 ประเด็นที่ประสิทธิภาพสูงที่สุด คือ ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบแสดงฐานะการเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 4.25 ± 1.30 และประเด็นที่ประสิทธิภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 4.05 ± 1.03

ด้านผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 4.30 ± 0.61 ประเด็นที่ประสิทธิภาพสูงที่สุด คือ ใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการให้ข้อมูลแก่ลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 4.43 ± 0.70 และประเด็นที่ประสิทธิภาพน้อยที่สุด คือ การใช้ข้อมูลทางการบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ $\bar{X} \pm SD$ เท่ากับ 4.21 ± 0.78

รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	$\bar{X}$	SD.	แปล ความหมาย
1. ด้านความรู้ทางบัญชี			
1.1 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี	3.93	0.90	มาก
1.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี	4.11	0.81	มาก
1.3 ความรู้และเข้าใจงบการเงิน	4.02	0.98	มาก
1.4 สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ	4.20	0.70	มาก
1.5 หน่วยงานมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านบัญชี	4.11	0.89	มาก
รวม	4.08	0.72	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี (ต่อ)

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	$\bar{X}$	SD.	แปล ความหมาย
2. ด้านการนำไปใช้			
2.1 สามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.09	0.88	มาก
2.2 ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบแสดงฐานะการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.25	1.30	มากที่สุด
2.3 ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.05	1.03	มาก
2.4 ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.11	0.89	มาก
2.5 ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.09	0.68	มาก
รวม	4.12	0.67	มาก
3. ด้านผลสัมฤทธิ์			
3.1 การใช้ข้อมูลทางการบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4.21	0.78	มากที่สุด
3.2 ข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพิจารณา	4.26	0.70	มากที่สุด
3.3 ใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการให้ข้อมูลแก่ลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ	4.43	0.70	มากที่สุด
3.4 ลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมาขึ้นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement	4.29	0.67	มากที่สุด
3.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางบัญชีที่ท่านใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง	4.31	0.75	มากที่สุด
รวม	4.30	0.61	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.15	.65	มาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยพิจารณาตามปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ในภาพรวม เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.031 < 0.05$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี และมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) ส่วนในประเด็นมีความรู้และเข้าใจงบการเงิน เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.005$)

ด้านการนำไปใช้ เพศชายและเพศหญิง มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P = 0.068 > 0.05$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นสามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P \leq 0.01$) ส่วนในประเด็นใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบแสดงฐานะการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านผลสัมฤทธิ์ เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P = 0.002 < 0.01$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นการใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ, ข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพิจารณา เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมายื่นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) และประเด็นการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$)

รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามเพศ

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	เพศ	$\bar{X}$	SD	t	P
1. ด้านความรู้ทางบัญชี	ชาย	3.71	0.70	-2.014	0.050
	หญิง	4.20	0.70		*
1.1 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี	ชาย	3.27	1.01	-2.652	0.019
	หญิง	4.15	0.76		*
1.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี	ชาย	3.64	0.50	-3.017	0.005
	หญิง	4.27	0.84		**
1.3 มีความรู้และเข้าใจงบการเงิน	ชาย	3.27	1.01	-3.254	0.002
	หญิง	4.27	0.84		**
1.4 สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมาก เพียงใด	ชาย	4.45	0.93	1.379	0.175
	หญิง	4.12	0.60		
1.5 หน่วยงานมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านบัญชีบ่อยครั้ง เพียงใด	ชาย	3.91	0.30	-1.373	0.177
	หญิง	4.18	1.01		
2. ด้านการนำไปใช้	ชาย	3.80	0.69	-1.875	0.068
	หญิง	4.22	0.64		
2.1 สามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ชาย	3.64	0.50	-2.718	0.010
	หญิง	4.24	0.94		**
2.2 ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบแสดงฐานะการเงินได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	ชาย	3.55	0.69	-2.169	0.036
	หญิง	4.48	1.37		*
2.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	ชาย	4.27	1.01	0.839	0.406
	หญิง	3.97	1.05		
2.4 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	ชาย	3.91	0.94	-0.873	0.388
	หญิง	4.18	0.88		
2.5 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	ชาย	3.64	0.50	-2.768	0.008
	หญิง	4.24	0.66		**

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามเพศ (ต่อ)

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	เพศ	$\bar{X}$	SD	t	P
3. ด้านผลสัมฤทธิ์	ชาย	3.84	0.63	-3.266	0.002
	หญิง	4.46	0.52		**
3.1 การใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	ชาย	3.73	0.79	-2.562	0.014
	หญิง	4.39	0.72		*
3.2 ข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพิจารณา	ชาย	3.82	0.75	-2.613	0.013
	หญิง	4.42	0.62		*
3.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ	ชาย	4.09	0.83	-1.912	0.063
	หญิง	4.55	0.62		
3.4 ลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมายื่นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement	ชาย	3.73	0.47	-4.199	0.000
	หญิง	4.48	0.63		***
3.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง	ชาย	3.82	0.75	-2.725	0.009
	หญิง	4.48	0.68		**
รวมทุกด้าน	ชาย	3.78	0.65	-2.23	0.031
	หญิง	4.26	0.61		*

*, **, *** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001

เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ในภาพรวม อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.032 < 0.05$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.043 < 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ และ ประเด็นมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.05)

ด้านการนำไปใช้ อายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อแตกต่างกันทางสถิติ ($P = 0.068 > 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.05)

ด้านผลสัมฤทธิ์ อายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันทางสถิติ ($P = 0.001 \leq 0.001$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นการใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประเด็นข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพิจารณา อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.01$ และ 0.05)

รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามอายุ

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	อายุ	$\bar{X}$	SD.	F	P
1. ด้านความรู้ทางบัญชี	ต่ำกว่า 25 ปี	4.16	0.69	3.402	0.043
	26-40 ปี	3.73	0.82		
	41 ปีขึ้นไป	4.44	0.39		
1.1 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี	ต่ำกว่า 25 ปี	4.11	0.81	3.580	0.037
	26-40 ปี	3.47	1.06		
	41 ปีขึ้นไป	4.30	0.48		
1.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี	ต่ำกว่า 25 ปี	4.26	0.73	1.760	0.185
	26-40 ปี	3.80	1.01		
	41 ปีขึ้นไป	4.30	0.48		
1.3 มีความรู้และเข้าใจงบการเงิน	ต่ำกว่า 25 ปี	4.21	0.85	2.291	0.114
	26-40 ปี	3.60	1.24		
	41 ปีขึ้นไป	4.30	0.48		
1.4 สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ	ต่ำกว่า 25 ปี	4.05	0.78	13.706	0.000
	26-40 ปี	3.87	0.35		
	41 ปีขึ้นไป	5.00	0.00		

ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามอายุ (ต่อ)

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	อายุ	$\bar{X}$	SD.	F	P
1.5 หน่วยงานของมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านบัญชี	ต่ำกว่า 25 ปี	4.16	0.96	0.533	0.591
	26-40 ปี	3.93	1.03		
	41 ปีขึ้นไป	4.30	0.48		
2. ด้านการนำไปใช้	ต่ำกว่า 25 ปี	4.16	0.63	2.867	0.068
	26-40 ปี	3.84	0.79		
	41 ปีขึ้นไป	4.46	0.33		
2.1 สามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	4.26	0.73	1.948	0.156
	26-40 ปี	3.73	1.16		
	41 ปีขึ้นไป	4.30	0.48		
2.2 ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบแสดงฐานะการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	4.11	0.81	0.218	0.805
	26-40 ปี	4.40	2.03		
	41 ปีขึ้นไป	4.30	0.48		
2.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	4.16	0.69	13.773	0.000
	26-40 ปี	3.27	1.16		
	41 ปีขึ้นไป	5.00	0.00		
2.4 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	4.26	0.73	3.413	0.043
	26-40 ปี	3.67	1.05		
	41 ปีขึ้นไป	4.50	0.71		
2.5 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	4.00	0.58	0.321	0.727
	26-40 ปี	4.13	0.92		
	41 ปีขึ้นไป	4.20	0.42		
3. ด้านผลสัมฤทธิ์	ต่ำกว่า 25 ปี	4.58	0.39	8.032	0.001
	26-40 ปี	3.87	0.70		
	41 ปีขึ้นไป	4.48	0.42		
3.1 การใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	4.59	0.62	7.887	0.001
	26-40 ปี	3.67	0.72		
	41 ปีขึ้นไป	4.40	0.70		
3.2 ข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้อง	ต่ำกว่า 25 ปี	4.59	0.62	9.452	0.000

พิจารณา	26-40 ปี	3.73	0.59	***		
	41 ปีขึ้นไป	4.50	0.53			
ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามอายุ (ต่อ)						
การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	อายุ	$\bar{X}$	SD.	F	P	
3.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ	ต่ำกว่า 25 ปี	4.71	0.47	7.663	0.002	
	26-40 ปี	3.93	0.80			**
	41 ปีขึ้นไป	4.70	0.48			
3.4 ลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมาขึ้นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement	ต่ำกว่า 25 ปี	4.41	0.51	0.674	0.516	
	26-40 ปี	4.13	0.92			
	41 ปีขึ้นไป	4.30	0.48			
3.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง	ต่ำกว่า 25 ปี	4.59	0.62	4.915	0.012	
	26-40 ปี	3.87	0.83			*
	41 ปีขึ้นไป	4.50	0.53			
รวมทุกด้าน	ต่ำกว่า 25 ปี	4.24	0.61	3.751	0.032	
	26-40 ปี	3.81	0.73			*
	41 ปีขึ้นไป	4.46	0.36			

จากประเด็นที่ พบว่า อายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อแตกต่างกันทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey ได้ดังนี้

ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านความรู้ทางบัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 26-40 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$)

ด้านการนำไปใช้ ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี และอายุต่ำกว่า 25 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.05) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มี

ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$)

ด้านผลสัมฤทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) ประเด็นการใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) ประเด็นข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องพิจารณา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.01) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.01$ และ 0.05) และประเด็นการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

ตัวแปรตาม	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference	P
1. ด้านความรู้ทางบัญชี	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.425	0.186
		41 ปีขึ้นไป	-0.282	0.550
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-0.707	0.041*
1.1 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีมากเพียงใด	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.639	0.088
		41 ปีขึ้นไป	-0.195	0.828
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-0.833	0.054

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ (ต่อ)

ตัวแปรตาม	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference	P
1.4 สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.186	0.601
		41 ปีขึ้นไป	-0.94	0.000***
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-1.133	0.000***
2. ด้านการนำไปใช้				
2.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.891	0.008**
		41 ปีขึ้นไป	-0.842	0.031*
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-1.733	0.000***
2.4 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.596	0.117
		41 ปีขึ้นไป	-0.237	0.756
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-0.833	0.053
3. ด้านผลสัมฤทธิ์				
	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.710	0.001***
		41 ปีขึ้นไป	0.096	0.890
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-0.613	0.018*
3.1 การใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.922	0.001***
		41 ปีขึ้นไป	0.188	0.766
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-0.733	0.030
3.2 ข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพิจารณา	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.855	0.001***
		41 ปีขึ้นไป	0.088	0.925
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-0.767	0.008**
3.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.773	0.003**
		41 ปีขึ้นไป	0.006	1.000
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-0.767	0.011*
3.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.722	0.014*
		41 ปีขึ้นไป	0.088	0.944
	26-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	-0.633	0.073
รวมทุกด้าน	ต่ำกว่า 25 ปี	26-40 ปี	0.425	0.122
		41 ปีขึ้นไป	-0.221	0.627
		26-40 ปี	-0.647	0.035*

*, **, *** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001

เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาตามสาขาที่สำเร็จการศึกษาพบว่า ในภาพรวม สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.022 < 0.05$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.029 < 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี และประเด็นมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชีมากเพียงใด สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) ประเด็นมีความรู้และเข้าใจงบการเงินมากน้อยเพียงใด และสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านการนำไปใช้ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P = 0.002 < 0.01$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) ประเด็นสามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) และประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านผลสัมฤทธิ์ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ในทุกประเด็นย่อย สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$)

รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา

การใช้ข้อมูลทางการบัญชี ในการบริหารสินเชื่อ	สาขาที่สำเร็จการศึกษา	$\bar{X}$	SD.	F	P
1. ด้านความรู้ทางบัญชี	บริหารธุรกิจ	3.68	0.81	3.916	0.029
	บัญชี	4.34	0.17		
	อื่นๆ	4.23	0.91		
1.1 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี มากเพียงใด	บริหารธุรกิจ	3.44	0.98	5.394	0.009
	บัญชี	4.23	0.44		
	อื่นๆ	4.50	1.07		
1.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี มากเพียงใด	บริหารธุรกิจ	3.61	0.78	5.244	0.010
	บัญชี	4.23	0.44		
	อื่นๆ	4.50	0.93		
1.3 มีความรู้และเข้าใจงบการเงินมาก น้อยเพียงใด	บริหารธุรกิจ	3.44	0.98	4.378	0.020
	บัญชี	4.23	0.44		
	อื่นๆ	4.38	1.19		
1.4 สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้า เมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด	บริหารธุรกิจ	3.94	0.64	5.153	0.011
	บัญชี	4.54	0.52		
	อื่นๆ	3.75	0.71		
1.5 หน่วยงานของมีการจัดอบรมให้ ความรู้ด้านบัญชีบ่อยครั้งเพียงใด	บริหารธุรกิจ	3.94	1.11	1.222	0.307
	บัญชี	4.46	0.52		
	อื่นๆ	4.00	1.07		
2. ด้านการนำไปใช้	บริหารธุรกิจ	3.69	0.70	7.772	0.002
	บัญชี	4.49	0.27		
	อื่นๆ	4.40	0.77		
2.1 สามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	3.50	0.92	6.565	0.004
	บัญชี	4.46	0.52		
	อื่นๆ	4.25	0.71		
2.2 ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทบ แสดงฐานะการเงินได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	4.28	1.87	0.268	0.766
	บัญชี	4.46	0.52		
	อื่นๆ	4.00	1.07		
2.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไร ขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมี	บริหารธุรกิจ	3.33	1.08	11.185	0.000
	บัญชี	4.77	0.44		

ประสิทธิภาพ	อื่นๆ	4.50	0.93		
ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา (ต่อ)					
การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	สาขาที่สำเร็จการศึกษา	$\bar{X}$	SD.	F	P
2.4 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทบกระแสดเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	3.56	0.92	7.673	0.002**
	บัญชี	4.54	0.66		
	อื่นๆ	4.63	0.74		
2.5 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	3.78	0.73	5.056	0.012*
	บัญชี	4.23	0.44		
	อื่นๆ	4.63	0.74		
3. ด้านผลสัมฤทธิ์	บริหารธุรกิจ	4.14	0.89	0.671	0.518
	บัญชี	4.42	0.30		
	อื่นๆ	4.30	0.41		
3.1 การใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	4.00	0.97	1.006	0.376
	บัญชี	4.38	0.65		
	อื่นๆ	4.00	0.53		
3.2 ข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องพิจารณา	บริหารธุรกิจ	4.13	0.89	1.951	0.158
	บัญชี	4.46	0.52		
	อื่นๆ	3.88	0.35		
3.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ	บริหารธุรกิจ	4.25	0.93	1.985	0.153
	บัญชี	4.77	0.44		
	อื่นๆ	4.38	0.52		
3.4 ลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมายื่นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement	บริหารธุรกิจ	4.19	0.91	1.949	0.158
	บัญชี	4.23	0.44		
	อื่นๆ	4.75	0.46		
3.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง	บริหารธุรกิจ	4.13	0.89	0.638	0.534
	บัญชี	4.23	0.44		
	อื่นๆ	4.50	0.93		
รวมทุกด้าน	บริหารธุรกิจ	3.79	0.78	4.277	.022*

บัญชี	4.42	0.21
อื่นๆ	4.31	0.69

*, **, *** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001

จากประเด็นที่ พบว่า อายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey ได้ดังนี้

ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านความรู้ทางบัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีมากเพียงใด ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี และสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชีมากเพียงใด และประเด็นมีความรู้และเข้าใจงบการเงินมากน้อยเพียงใด ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านการนำไปใช้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี และสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.01$ และ 0.05) ประเด็นสามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี และสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.01) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี

และสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$)

รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา เป็นรายคู่

Dependent Variable	(I) BRANCH	(J) BRANCH	Mean Difference	P
1. ด้านความรู้ทางบัญชี	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.661	0.033*
		อื่นๆ	-0.547	0.165
	บัญชี	อื่นๆ	0.113	0.930
1.1 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีมาก เพียงใด	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.786	0.043*
		อื่นๆ	-1.056	0.018*
	บัญชี	อื่นๆ	-0.269	0.768
1.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี มากเพียงใด	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.620	0.059
		อื่นๆ	-0.889	0.017*
	บัญชี	อื่นๆ	-0.269	0.685
1.3 มีความรู้และเข้าใจงบการเงินมากนักน้อย เพียงใด	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.786	0.052
		อื่นๆ	-0.931	0.049*
	บัญชี	อื่นๆ	-0.144	0.931
1.4 สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อ มาใช้บริการมากเพียงใด	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.594	0.031
		อื่นๆ	0.194	0.740
	บัญชี	อื่นๆ	0.788	0.019*
2. ด้านการนำไปใช้	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.803	0.002**
		อื่นๆ	-0.711	0.025*
	บัญชี	อื่นๆ	0.092	0.939
2.1 สามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.962	0.004**
		อื่นๆ	-0.750	0.069
	บัญชี	อื่นๆ	0.212	0.814

ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา เป็นรายคู่ (ต่อ)

Dependent Variable	(I) BRANCH	(J) BRANCH	Mean Difference	P
2.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไร ขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	บัญชี		0.000**
		อื่นๆ	-1.436	*
	บัญชี	อื่นๆ	-1.167	0.010**
2.4 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแส เงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	บัญชี	0.269	0.779
		อื่นๆ	-0.983	0.005**
	บัญชี	อื่นๆ	-1.069	0.010**
2.5 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.087	0.969
		อื่นๆ	-0.453	0.151
	บัญชี	อื่นๆ	-0.847	0.011*
รวมทุกด้าน	บริหารธุรกิจ	บัญชี	-0.394	0.380
		อื่นๆ	-0.626	0.025*
	บัญชี	อื่นๆ	-0.519	0.141
	บริหารธุรกิจ	บัญชี	0.107	0.924

*, **, *** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001

เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์การทำงานพบว่า ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อแตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อแตกต่าง ทางสถิติ ที่ระดับ ($P > 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า มีเพียงสามรายที่ให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด ที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P \leq 0.001$)

ด้านการนำไปใช้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อแตกต่าง ทางสถิติ ที่ระดับ ($P > 0.05$) และใน

ประเด็นย่อย ทุกประเด็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกัน ทางสถิติ ที่ระดับ ($P > 0.05$)

ด้านผลสัมฤทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกัน ทางสถิติ ที่ระดับ ($P > 0.05$) แต่เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมาขึ้นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement และประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ($P \leq 0.01$ และ 0.05)

รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	SD	t	P
1. ด้านความรู้ทางบัญชี	น้อยกว่า 5 ปี	4.00	0.76	-0.641	0.525
	5 ปีขึ้นไป	4.14	0.70		
1.1 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีมากเพียงใด	น้อยกว่า 5 ปี	4.10	0.97	1.136	0.262
	5 ปีขึ้นไป	3.79	0.83		
1.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชีมากเพียงใด	น้อยกว่า 5 ปี	4.00	0.79	-0.843	0.404
	5 ปีขึ้นไป	4.21	0.83		
1.3 มีความรู้และเข้าใจงบการเงินมากน้อยเพียงใด	น้อยกว่า 5 ปี	3.95	0.89	-0.447	0.657
	5 ปีขึ้นไป	4.08	1.06		
1.4 สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด	น้อยกว่า 5 ปี	3.80	0.52	-4.164	0.000
	5 ปีขึ้นไป	4.54	0.66		
1.5 หน่วยงานมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านบัญชีบ่อยครั้งเพียงใด	น้อยกว่า 5 ปี	4.15	1.09	0.235	0.816
	5 ปีขึ้นไป	4.08	0.72		
2. ด้านการนำไปใช้	น้อยกว่า 5 ปี	4.08	0.78	-0.342	0.734
	5 ปีขึ้นไป	4.15	0.58		
2.1 สามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	น้อยกว่า 5 ปี	4.00	0.79	-0.618	0.540
	5 ปีขึ้นไป	4.17	0.96		

ตารางที่ 8 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน (ต่อ)

การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ	ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{X}$	SD	t	P
2.2 ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบแสดงฐานะการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	น้อยกว่า 5 ปี	3.95	0.89	-1.418	0.164
	5 ปีขึ้นไป	4.50	1.53		
2.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ	น้อยกว่า 5 ปี	4.00	1.12	-0.263	0.793
	5 ปีขึ้นไป	4.08	0.97		
2.4 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	น้อยกว่า 5 ปี	4.25	0.85	0.921	0.362
	5 ปีขึ้นไป	4.00	0.93		
2.5 ใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	น้อยกว่า 5 ปี	4.20	0.70	0.977	0.334
	5 ปีขึ้นไป	4.00	0.66		
3. ด้านผลสัมฤทธิ์	น้อยกว่า 5 ปี	4.47	0.44	1.562	0.126
	5 ปีขึ้นไป	4.18	0.69		
3.1 การใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	น้อยกว่า 5 ปี	4.22	0.73	0.056	0.955
	5 ปีขึ้นไป	4.21	0.83		
3.2 ข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพิจารณา	น้อยกว่า 5 ปี	4.33	0.59	0.568	0.574
	5 ปีขึ้นไป	4.21	0.78		
3.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ	น้อยกว่า 5 ปี	4.67	0.49	2.101	0.042*
	5 ปีขึ้นไป	4.25	0.79		
3.4 ลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมายื่นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement	น้อยกว่า 5 ปี	4.61	0.50	2.959	0.005*
	5 ปีขึ้นไป	4.04	0.69		
3.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง	น้อยกว่า 5 ปี	4.50	0.62	1.447	0.156
	5 ปีขึ้นไป	4.17	0.82		
รวมทุกด้าน	น้อยกว่า 5 ปี	4.13	0.68	-0.128	0.898
	5 ปีขึ้นไป	4.16	0.64		

*, **, *** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001

เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาตามรายได้ปัจจุบัน พบว่า ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี ประเด็นมีความรู้และเข้าใจงบการเงิน และประเด็นสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.001$)

ด้านการนำไปใช้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นสามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.01)

ด้านผลสัมฤทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นการใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประเด็นข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพิจารณา และประเด็นการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ จำแนกตามรายได้

การใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินเชื่อ	รายได้	$\bar{X}$	SD	t	P
1. ด้านความรู้ทางบัญชี	ไม่เกิน 20,000	3.78	0.78	-4.354	0.000*
	มากกว่า 20,000	4.51	0.29		**
1.1 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี	ไม่เกิน 20,000	3.77	1.11	-1.691	0.100
	มากกว่า 20,000	4.17	0.38		
1.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี	ไม่เกิน 20,000	3.77	0.82	-4.234	0.000*
	มากกว่า 20,000	4.61	0.50		**
1.3 มีความรู้และเข้าใจงบการเงิน	ไม่เกิน 20,000	3.62	1.02	-4.276	0.000*
	มากกว่า 20,000	4.61	0.50		**
1.4 สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ	ไม่เกิน 20,000	3.77	0.51	-7.449	0.000*
	มากกว่า 20,000	4.83	0.38		**
1.5 หน่วยงานมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านบัญชี	ไม่เกิน 20,000	3.96	1.08	-1.549	0.130
	มากกว่า 20,000	4.33	0.49		
2. ด้านการนำไปใช้	ไม่เกิน 20,000	3.90	0.77	-3.227	0.003*
	มากกว่า 20,000	4.43	0.28		*
2.1 สามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ไม่เกิน 20,000	3.73	0.92	-4.084	0.000*
	มากกว่า 20,000	4.61	0.50		**
2.2 ใช้ข้อมูลทางการเงินประเภทงบแสดงฐานะการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ไม่เกิน 20,000	4.19	1.65	-0.411	0.684
	มากกว่า 20,000	4.33	0.49		
2.3 ใช้ข้อมูลทางการเงินประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ไม่เกิน 20,000	3.69	1.16	-3.357	0.002*
	มากกว่า 20,000	4.56	0.51		*
2.4 ใช้ข้อมูลทางการเงินประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ไม่เกิน 20,000	3.92	1.02	-1.897	0.065
	มากกว่า 20,000	4.39	0.61		
2.5 ใช้ข้อมูลทางการเงินประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ไม่เกิน 20,000	3.96	0.77	-1.551	0.128
	มากกว่า 20,000	4.28	0.46		
3. ด้านผลสัมฤทธิ์	ไม่เกิน 20,000	4.14	0.72	-2.209	0.034*
	มากกว่า 20,000	4.51	0.34		
3.1 การใช้ข้อมูลทางการเงินทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	ไม่เกิน 20,000	4.00	0.83	-2.138	0.039*
	มากกว่า 20,000	4.50	0.62		
3.2 ข้อมูลทางการเงินของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องพิจารณา	ไม่เกิน 20,000	4.04	0.75	-2.499	0.017*
	มากกว่า 20,000	4.56	0.51		

3.3 ใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการ ขอสินเชื่อก่อนเสมอ	ไม่เกิน 20,000	4.29	0.81	-1.576	0.123
	มากกว่า 20,000	4.61	0.50		
3.4 ลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการ บัญชีที่ลูกค้าต้องนำมายื่นประกอบสินเชื่อ เช่น งบ การเงิน Bank Statement	ไม่เกิน 20,000	4.25	0.79	-0.420	0.677
	มากกว่า 20,000	4.33	0.49		
3.5 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูล ทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุก ครั้ง	ไม่เกิน 20,000	4.13	0.85	-2.038	0.048*
	มากกว่า 20,000	4.56	0.51		
รวมทุกด้าน	ไม่เกิน 20,000	3.91	0.73		0.003*
	มากกว่า 20,000	4.49	0.27	-3.19	*

*, **, *** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี” สามารถสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะการวิจัยดังนี้
สรุปข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ร้อยละ 75. มีอายุไม่เกิน 25 ปี ร้อยละ 43.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ร้อยละ 97.6 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ร้อยละ 46.2 ประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 54.5 ทำงานตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ ร้อยละ 46.6 และส่วนใหญ่รายได้ปัจจุบัน 10,001 - 20,000 บาท/เดือน ร้อยละ 56.8

สรุปผลการวิจัย

สรุปประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี

ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความรู้ทางบัญชี ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่ประสิทธิภาพสูงที่สุด คือ สามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ และประเด็นที่ประสิทธิภาพน้อยที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ด้านการนำไปใช้ ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่ประสิทธิภาพสูงที่สุด คือ ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเมินงบแสดงฐานะการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประเด็นที่ประสิทธิภาพน้อยที่สุด คือ ใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเมินกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลอยู่ในระดับมากที่สุด ประเด็นที่ประสิทธิภาพสูงที่สุด คือ ใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการให้ข้อมูลแก่ลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ และประเด็นที่ประสิทธิภาพน้อยที่สุด คือ การใช้ข้อมูลทางการบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ด้านความรู้บัญชี เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อต่ำกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี และมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี เพศชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการ

บริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนในประเด็นมีความรู้และเข้าใจงบการเงิน เพชชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ด้านการนำไปใช้ เพชชายและเพชหญิง มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P \leq 0.01$) ส่วนในประเด็นใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพชชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านผลสัมฤทธิ์ เพชชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P = 0.002 < 0.01$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลทางการเงินบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องพิจารณา เพชชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการเงินบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมาขึ้นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement เพชชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) และประเด็นการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการเงินบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง เพชชายมีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$)

เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ในภาพรวม อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.032 < 0.05$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.043 < 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นสามารถให้ข้อมูลทางการเงินบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ และ ประเด็นมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.05)

ด้านการนำไปใช้ อายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการบริหารสินเชื่อดำกว่าเพชหญิง (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.068 > 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.05)

ด้านผลสัมฤทธิ์ อายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันทางสถิติ ($P = 0.001 \leq 0.001$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นการใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประเด็นข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องพิจารณา อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง อายุที่แตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.01$ และ 0.05)

จากประเด็นที่ พบว่า อายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey ได้ดังนี้

ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านความรู้ทางบัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงพอ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 26-40 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$)

ด้านการนำไปใช้ ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี และอายุต่ำกว่า 25 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.05) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$)

ด้านผลสัมฤทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) ประเด็นการใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) ประเด็นข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่

จำเป็นที่ต้องพิจารณา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.01) ประเด็นใช้ข้อมูลทางการเงินในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 41 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.01$ และ 0.05) และประเด็นการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26-40 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา พบว่า ในภาพรวม สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.022 < 0.05$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P = 0.029 < 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี และประเด็นมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินมากเพียงใด สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) ประเด็นมีความรู้และเข้าใจงบการเงินมากน้อยเพียงใด และสามารถให้ข้อมูลทางการเงินกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านการนำไปใช้ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P = 0.002 < 0.01$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ใช้ข้อมูลทางการเงินประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) ประเด็นสามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ข้อมูลทางการเงินประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) และประเด็นใช้ข้อมูลทางการเงินประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สาขาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแตกต่างกันส่งผลให้

ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านผลสัมฤทธิ์ สาขาที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีแตกต่างกันไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ในทุกประเด็นย่อย สาขาที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีแตกต่างกันไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$)

จากประเด็นที่ พบว่า อายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินแตกต่างกันทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Tukey ได้ดังนี้

ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านความรู้ทางบัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีมากเพียงใด ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี และสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชีมากเพียงใด และประเด็นมีความรู้และเข้าใจงบการเงินมากน้อยเพียงใด ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ประเด็นสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$)

ด้านการนำไปใช้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี และสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ($P < 0.01$ และ 0.05) ประเด็นสามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชี และสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 และ 0.01

ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.01) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบัญชีและสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P < 0.01$) ประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภท Bank Statement ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินต่ำกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$)

เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่าง ทางสถิติ ที่ระดับ ($P > 0.05$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า มีเพียงสามรายที่ให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการมากเพียงใด ที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P \leq 0.001$)

ด้านการนำไปใช้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่าง ทางสถิติ ที่ระดับ ($P > 0.05$) และในประเด็นย่อย ทุกประเด็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่าง ทางสถิติ ที่ระดับ ($P > 0.05$)

ด้านผลสัมฤทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินแตกต่าง ทางสถิติ ที่ระดับ ($P > 0.05$) แต่เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่ออธิบายถึงข้อมูลทางการเงินที่ลูกค้าต้องนำมาขึ้นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement และประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชีในการให้ข้อมูลลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปี มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงาน 5 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ($P \leq 0.01$ และ 0.05)

เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพของการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสินเชื่อของพนักงานธนาคารออมสินในอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อพิจารณาตามรายได้ปัจจุบัน พบว่า ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการเงินในการบริหารสิน

การบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

ด้านความรู้บัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 ($P < 0.001$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชี ประเด็นมีความรู้และเข้าใจงบการเงิน และประเด็นสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.001$)

ด้านการนำไปใช้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นสามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประเด็นใช้ข้อมูลทางบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ ($P < 0.001$ และ 0.01)

ด้านผลสัมฤทธิ์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า ประเด็นการใช้ข้อมูลทางบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประเด็นข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องพิจารณา และประเด็นการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีประสิทธิภาพการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินสูงกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท (ค่า t เป็นลบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ เกียรติรอด. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์สินเชื่อ. ฝ่ายสินเชื่อธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์สำนักงานใหญ่. สัมภาษณ์. 3 มิถุนายน 2551.
- ชมรมธนาคารจังหวัดเชียงใหม่, 2551. “รายชื่อชมรมธนาคาร” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.cm-bankersclub.com/activity_other.php?id=76จ (9 กุมภาพันธ์ 2551).
- ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก. “รายชื่อสถาบันการเงิน” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/WebsiteFI/_layouts/application/bot%20financial%20institutions/financialinstitutions.aspx (20 มีนาคม 2552).
- ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ข. “สถิติสถาบันการเงิน” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.bot.or.th/Thai/Statistics/FinancialInstitutions/CommercialBank/Pages/StatNumberofBranches.aspx#> (20 มีนาคม 2552).
- ธนาคารออมสิน, 2555ก. “เกี่ยวกับธนาคาร” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.gsb.or.th/about/index.php> (10 ธันวาคม 2555).
- ธนาคารออมสิน, 2555ข. “ข้อมูลทั่วไป” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.gsb.or.th/about/index.php> (10 ธันวาคม 2555).
- นิติวิทย์ ต๊ะเสี้ยว. 2550. **ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เขตภาคกลาง ต่อระบบการบริหารผลการปฏิบัติงาน. การค้นคว้าแบบอิสระ** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นที ศรีสุทธี. 2547. **ข้อมูลทางการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของ ธนาคารออมสินภาค 7. การค้นคว้าแบบอิสระ** บัณฑิตมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และ ศิลปพร ศรีจันทพร. 2550. **การสอบบัญชี. กรุงเทพฯ: ทีพีเอ็น.**
- นวรรตน์ รัตนโยธิน. 2549. **ทัศนคติของผู้ประกอบการห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในกรุงเทพมหานครต่อการให้บริการตรวจสอบและรับรองบัญชีของผู้สอบบัญชีภาษีอากร. การค้นคว้าแบบอิสระ** บัณฑิตมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุทธ ไกยวรรณ. 2548. **วิจัยวิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.**
- รพีพัฒน์ ชัยวัฒน์ธำรง. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์สินเชื่อ. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่. สัมภาษณ์. 14 พฤษภาคม 2551.
- วัชรภรณ์ สุริยาภิวัฒน์. 2550. **วิจัยธุรกิจยุคใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- วิโรจน์ ปรีชาชนโชติ. 2549. **ความคิดเห็นของพนักงานต่อการนำระบบบัญชีตามความรับผิดชอบมาใช้ในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 1 (ภาคใต้) จังหวัดเพชรบุรี. การค้นคว้าแบบ**

- อิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. 2548. “สินเชื่อเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โอกาสธุรกิจของ
ธนาคาร พาณิชย์”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.kasikornresearch.com> (5
กุมภาพันธ์ 2551).
- สุชาดา ศรีสุนทร. 2549. **ความคิดเห็นของพนักงาน บริษัท แพนเอเชียเลเซอร์จำกัด ที่มีต่อระบบ
การจ้างงานและการจ่ายค่าจ้างแบบยืดหยุ่น**. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. กระทรวงอุตสาหกรรม. 2550ก. “ความสำคัญ
ของ SMEs ต่อระบบเศรษฐกิจ.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา
<http://www.ismed.or.th> (9 กุมภาพันธ์ 2551).
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. กระทรวงอุตสาหกรรม. 2550ข. “จับคู่หาธุรกิจ.”
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.sme2/ismed.or.th/alliances/search.php> (9
กุมภาพันธ์ 2551).
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. กระทรวงอุตสาหกรรม. 2550ค. “นิยาม SMEs.”
[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.ismed.or.th> (9 กุมภาพันธ์ 2551).
- สิน พันธุ์พินิจ. 2547. **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. 2542. **แม่บทการบัญชี**. กรุงเทพฯ:
สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์.(2544) **การบัญชีเพื่อการจัดการและการบริหารเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ:
บริษัทสำนักพิมพ์พัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด
- สุเมธ หาญเทพินทร์. 2548. **ปัญหาของผู้สอบบัญชีในการสอบบัญชีธุรกิจขนาดย่อมที่จัดทำบัญชี
โดยใช้บริการสำนักงานรับทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระบัญชี
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรพล อยู่เจริญกิจ, คู่มือพนักงานอำนวยการ.(2542) หน้า 4
- สิริพร ใจแพทย. 2543. **การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสินในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สิริรัตน์ พัวศิริ. 2548. **การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธุรกิจ SMEs กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิค
ในจังหวัดลำปาง**. การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. กระทรวงอุตสาหกรรม. 2550ก. “วิเคราะห์
เตือนภัย SMEs รายสาขา (SAW).” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://www.sme.go.th/wsi/index.html> (27 พฤษภาคม 2551).

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. กระทรวงอุตสาหกรรม. 2550. “แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย (พ.ศ. 2550-2554).”

[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

http://cms.sme.go.th/cms/c/portal/layout?p_1_id=22.270 (27 พฤษภาคม 2551).

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี
คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี

ตอนที่ 1 ให้ท่านทำเครื่องหมาย X ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพตามความเป็นจริง

1. เพศ	1)	ชาย	2)	หญิง	
2. อายุ	1)	ต่ำกว่า 25 ปี	2)	26 - 40 ปี	3) 41 ปีขึ้นไป
3. สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี					
		1) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ		2) สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	
4. สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี					
		1) บริหารธุรกิจ			
		2) ศึกษาศาสตร์			
		3) รัฐศาสตร์			
		4) บัญชี			
		5) อื่นๆ โปรดระบุ _____			
5. ประสบการณ์ในการทำงาน					
		1) น้อยกว่า 5 ปี			
		2) ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป			
6. รายได้ปัจจุบัน					

- 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 2) 10,001 - 20,000
- 3) 20,001 - 30,000
- 4) 30,001 ขึ้นไป

7. ตำแหน่ง (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 พิจารณาประสิทธิภาพในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ใน

อำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี

ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับของประสิทธิภาพให้ตรงกับตัวเลขที่ท่านประมาณไว้ให้ครบทุกข้อ

ประสิทธิภาพในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ ของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี	ระดับของประสิทธิภาพ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านความรู้ทางบัญชี					
1 ท่านมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีมากเพียงใด					
2 ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางบัญชีมากเพียงใด					
3 ท่านมีความรู้และเข้าใจงบการเงินมากน้อยเพียงใด					
4 ท่านสามารถให้ข้อมูลทางบัญชีกับลูกค้าเมื่อมาใช้บริการ มากเพียงใด					
5 หน่วยงานของท่านมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านบัญชี บ่อยครั้งเพียงใด					
ด้านการนำไปใช้					
6 ท่านสามารถวิเคราะห์งบการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
7 ท่านใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบแสดงฐานะการเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
8 ท่านใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
9 ท่านใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภทงบกระแสเงินสดได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
10 ท่านใช้ข้อมูลทางการบัญชี ประเภท Bank Statement ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					

ประสิทธิภาพในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการบริหารสินเชื่อ ของธนาคารออมสิน ในอำเภอบางบัวทอง จ.นนทบุรี	ระดับของประสิทธิภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านผลสัมฤทธิ์					
11 การใช้ข้อมูลทางการบัญชีทำให้บริการสินเชื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
12 ข้อมูลทางการบัญชีของลูกค้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ท่านต้องพิจารณา					
13 ท่านใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการให้ข้อมูลแก่ลูกค้าในการขอสินเชื่อก่อนเสมอ					
14 ลูกค้ารู้สึกพอใจเมื่อท่านอธิบายถึงข้อมูลทางการบัญชีที่ลูกค้าต้องนำมายื่นประกอบสินเชื่อ เช่น งบการเงิน Bank Statement					
15 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นข้อมูลทางบัญชีที่ท่านใช้ในการพิจารณาสินเชื่อลูกค้าทุกครั้ง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....